

ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ : Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΛΑΚΗΣ	Φύλλον 18ον	Τιμή φύλλου δραχμ. 1500
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΕΤΟΣ Α΄.	Χανιά 1 Δεκεμβρίου 1949

Η ΤΡΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Πρέπει να προσέξωμεν ιδιαιτέρως την κατάστασιν ή οποία διεμορφώθη τελευταίως εις τόν νομόν μας. Από τὸ ἕνα μέρος δύο δεκάδες συμμοριτῶν κατορθώνουν νὰ κρύπτονται νὰ κινούνται καὶ νὰ δολοφονοῦν χωρὶς νὰ εἶναι μέχρι τῆς στιγμῆς δυνατὴ ἡ σύλληψίς των. Από τὸ ἄλλο μέρος μερικὰ πρωτοπαλλήκαρα τῆς κακῶς ἐννοουμένης ἐθνικοφροσύνης, περιφέρονται ἐνοπλοὶ καὶ ἀσύδωτοι κλέβουν τὰ ζῶα ἢ καταστρέφουν τὰ περιβόλια ἢ τοὺς κήπους, ἢ τὶς ἐλιές. Οὕτω οἱ τίμιοι ἀγρότες μας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὶς δύσκολες ὥρες ὅπου διῆλθε ἡ πατρίς μας ἐστάθησαν πραγματικοὶ πρόμαχοι, εὐρίσκονται σήμερον πρὸ ἀδιεξόδου. Μᾶς κατηγγέλθησαν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας : γέροντες ἔτρεφον μίαν ἀγελάδα πού ἦτο ἡ μόνη του περιουσία καὶ τοῦ τὴν ἔκλεψε μιὰ παρέα. "Υστερ' ἀπὸ ἀναζητήσεις ἀνεκάλυψε τὴν παρέα. Ἀποτέλεσμα. Ἐφόνευσαν τὸ γέροντα καὶ πῆραν τὴν ἀγελάδα καὶ ἔφυγαν. Ἄλλο. Κάποιοι διεμαρτυρήθησαν δι' ἀγροζημίας καὶ ἐζήτησαν τὸν καθορισμὸν ἀγροτικῆς ζώνης. Ἀποτέλεσμα. Ἐκ τῶν διαμαρτυρηθέντων ἐφόνευσαν οἱ θιγόμενοι τὸν πλέον ἀδύνατον—διότι οἱ ἄλλοι ἐδάγκωναν. Ἄλλο. Μερικοὶ διεμαρτυρήθησαν διότι ἔμπαιναν πρόβατα στὰ περιβόλια τους καὶ τὰ κατέστρεφαν. Κατόπιν ἀπειλῶν καὶ ἐκβιασμῶν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔμειναν εἰς τὸ ἔλεος. Ἄλλο. Κάποιος ἐράβδιζε τὶς ἐλιές του. Ἦλθαν τὰ πρόβατα κάτω ἀπὸ τὶς ἐλιές καὶ τὶς ἔτρωγαν ἐνῶ αὐτὸς τὶς ἔριχνε. Ἐζήτησε ἀπὸ

τὸν βοσκὸ νὰ τὰ πάρῃ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ἀπειλητικὸς τὸν ἐξηνάγκασε μὲ τὸ ὄπλο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ λιόφυτό του γιὰ νὰ φᾶν τὰ πρόβατα τὶς ἐλιές.

Δι' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν σαφῆ καὶ συγκεκριμένα στοιχεῖα. Καὶ ἐρωτᾶται : Τὶ κάμνουν ἡ χωροφυλακὴ οἱ διάφοροι ΜΑΥ κλπ. καὶ ἡ ἀγροφυλακὴ; Δυστυχῶς ἐλάχιστα πράγματα.

Διὰ τοὺς συμμορίτας ; Ἐχομεν ἀρκετὰ ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα κυριολεκτικῶς κάμνουν παρελάσεις εἰς τὴν "Υπαιθρον, ἐφ' ὅσον στεροῦνται πληροφοριῶν. Πηγαὶ νοῆρχονται ἐνῶ δίπλα των μποροῦν νὰ κρύβωνται δύο καὶ τρεῖς συμμορίται καὶ νὰ τοὺς εἰρωνεύωνται καὶ μόλις περάσουν νὰ συνεχίσουν αὐτοὶ (οἱ συμμορίται) τὴν δουλειά τους. Ποία προσπάθεια ἔγινε διὰ τὴν συγκρότησιν δικτύου πληροφοριῶν καλὰ καὶ μυστικὰ ὁργανωμένου; Καμία. Ἀλλὰ περιμένουν οἱ ὑπεύθυνοι ὁ κάθε χωρικὸς μεμονωμένως καὶ τυχαίως ν' ἀντιληφθῇ καὶ ν' ἀποφασίσῃ νὰ καταγγείλῃ. Ἐτσι δουλειὰς δὲν γίνονται καὶ ἄς τὸ πάρουν χαμπάρι οἱ ὑπεύθυνοι. Χρειάζεται ὁργάνωσις μέθοδος καὶ ἀγρυπνο μάτι. Διότι ὁ συμμορίτης ἀδρανεῖ γιὰ λίγο ἀφίνει νὰ ξεγνιάσουν καὶ κτυπᾷ.

Διὰ τοὺς καταστροφεῖς ὀπλοφόρους τί ἔγινε ; Ἀπολύτως τίποτε. Ἀσύδωτοι περιφέρονται καὶ ἂν καμμιά φορὰ συλληφθοῦν ἐπεμβαίνουν οἱ προστάτες καὶ τοὺς ἀπολύουν. Ὅπως γίνεται πολλὰς φορὰς καὶ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον άγώνος της Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Έλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κακατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησία Δραχμ. 30.000

Έξάμηνος » 15.000

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί κ.
κ. Συνδρομηταί και οί υπεύθυνοι τών τομέων,
όπως μάς άποστείλωσι
τό ταχύτερον τās συνδρομάς των, ή τās είσπραξεις καθόσον μόνον
έξ αύτών άντιμετωπίζονται αί δαπάναι του περιδικου.

ξενίση, διότι κατά την εποχήν
έκείνην ή στολή του Αυτοκράτορος ήτο οία περίπου ή στολή του Αρχιερέως σήμερα. Έν
τοιαύτη περιπτώσει, την λέξιν
«διακονάρης» — ζητιάνος, θά
την έρμηνεύσωμεν μεταφορικώς και όχι κατά κυριολεξίαν.

Είμποτε νά θεωρηθῇ και άντιθέτως τό «ράσο» με την έννοιαν «κάπας» διότι τόν έκτον στίχον λένε μερικοί.

—Δέν είν' αυτός φτωχό παιδί, μου
[δὲ διακοναράκι.

“Όπως δήποτε ό Παλαιολόγος περιήρχετο την Δύσιν, ίκειεύων —μάτην—βοήθειαν.

“Εται γίνεται και σήμερα. Στην άρχή του Β' Παγκοσμίου πολέμου, όταν ή μικρά Έλλάς, έμάχετο έναντίον δύο Αυτοκρατοριών, ή Ρωσία ήτο σύμμαχος του “Αξονος. “Όταν κατάπιν έκηρύχθη και κατ' αύτης ό πόλεμος και έβλεπε την μεγαλειώδη στάσιν της Έλλάδος, διελάλει εις όλους τούς τόνους διά του ραδιοφώνου της, ότι «...Οί Ρώσοι θά τό ένθυμοῦνται πάντοτε...».

“Αλλ' ή άχαριστία είναι τό γνώρισμά των.

Τό θεϊον δμως είναι δίκαιον.

“Η τύχη του Κάιζερ, του Χίτλερ του Μοτσολίνι, αναμένει και την Ρωσίαν.

Είμεθα βέβαιοι και τό αναμένομεν.

“Εάν δέν γίνη, διά θερμού πολέμου, θά γίνη διά του ψυχρού.

«ΕΝΑΣ ΠΑΛΑΙΟΣ

“Ο κάθε φίλος του περιοδικου πρέπει νά γράψη κι Έναν άλλο συνδρομητή στέλλοντάς μας τη διεύθυνσή του. “Ετσι βοηθά σημαντικά τόν άγώνα τόν όποιον ανέλαβε.

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ

ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ

ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

ΚΡΗΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

“Ουτεν έδικονίζετο, ό Κωνσταντής
[στά ξένα
στα ή ρούγες—ρούγες πορπατεί και
[τά στενά γυρίζει (ή διαβάζει)
Βάνει τά ράσα κούντουρα κ' έφά.
[νη τό σπλή (ν) του
Κ' έφάνη, τ' άλαφρό σπαθί, με τ'
[άργυρό φουκάρι.

—«Δέν είν' εϋτός καλόγερος, μηδὲ
[και διακονάρης

Μονό νε βασιλόπουλο, μεγάλης ρή
[γας γέννα ή φιλής γεννιάς κλωνάρι.

Τό τραγοῦδι αυτό, δέν είναι μέν, Κρητικοῦ περιεχομένου, αλλά καυχώμεθα, πώς έμεις τό διετηρήσαμεν και είναι άπ' έκείνα πού συνηθέστερον τραγουδούνται. “Ο μακαρίτης Βενιζέλος μάλιστα, τό τραγουδοῦσε και ό ίδιος και τό άπεθανάτησε, οέ δίσκον γραμμοφώνου.

“Ο άναφερόμενος Κωνσταντής είναι ό Αυτοκράτωρ Κωνσταντ. Παλαιολόγος, όστις θεωρείται, άπό τόν λαϊκόν ποιήτην, ότι «έδικονίζετο» έδιακόνευσεν —ώς λέμε και τώρα— έπαιτούσε περιέφερε τόν δίσκον της έπαιτίας, εις την Δύσιν και έζητει βοήθειαν, διά την κινδυνεύουσαν πρωτεύουσάν του, την Κωνσταντινούπολιν και την Αυτοκρατορίαν Του γενικώτερον.

“Η μυωπάζουσα όμως Δύσις και κυρίως ή Δυτική Έκκλησία, διά του Πάπα της, έζητούσαν ανταλλάγματα έπαζάρευαν διά νά έλθη με τόν καιρόν ή σειρά των, νά κινδυνεύουν και αυτοί.

“Η Ιστορία έπαναλαμβάνεται.

“Ο,τι έγίνετο τότε, γίνεται και σήμερα.

“Ο Έλληνισμός μόνος τότε, έστάθη προπύργιον της Έλευθερίας των έλευθέρων ανθρώπων, κατά τών βαρβάρων τών έρχομένων έξ “Ασίας.

“Η Δύσις έθεάτο άπαθής. Σήμερα πάλιν, ό Έλληνισμός μόνος, υπερασπίζει την έλευθερίαν, τών έλευθέρων ανθρώπων, κατά τών βαρβάρων “Ασιατών —των Ρώσων—διότι οῦτοι δέν είναι εύρωπαίοι, έρχονται δέ έκ τών στεππών.

“Εάν μάς έλειπαν οί “Αμερικανοί, έλευθερία δέν θά υπήρχεν εις την Εύρώπην.

“Αλλά και κατά την παλαιότεραν εποχήν—κατά τούς Περσικούς χρόνους—ή Έλλάς μόνη, έστάθη άντιμέτωπος κατά της “Ασίας και έδωκε την σημερινήν κατεύθυνσιν πρὸς τās τύχας της ανθρωπότητας.

“Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος λοιπόν—κατά τόν ποιήτην —περιήρχετο, τās αύλάς της Εύρώπης «ινκόγνιτο» και έφόρει «ράσα».

“Η λέξις «ράσο» έχει δύο σημασίας: «ράσο» λέγεται, τό ένδυμα τών κληρικών: «ράσο» έπίσης λέγεται και τό έπανωφόρι τών χωρικών και ιδίως τών πειμένων, τό και άλλως «καπότο» λεγόμενον: ή «κάπα» ως λένε εις την άλλην Έλλάδα.

“Υπάρχουν οί φρονούντες, ότι έφόρει ένδυμα κληρικού. Τό τοιοῦτον δέ, δέν πρέπει νά μάς

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ

Ἐνα βασικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς μεταπολεμικῆς ζωῆς τὸ ὁποῖον ἀνέκυψε ἀπὸ τὴν ἐξελικτικὴν διαμόρφωσιν τῆς καταστάσεως τὰ τελευταῖα χρόνια, εἶναι ἡ συγκρότησις εἰς συνεχῶς καὶ εὐρυτέραν κλίμακα καὶ ἐπὶ σταθεροτέρων βάσεων λαϊκῶν, παραγωγικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων. Οὕτω αἱ καθε εἰδους συνεταιρικαὶ ὁργανώσεις, κυρίως τῶν ἀγροτῶν, ἔχουν τελευταίως λάβει σημαντικὰς διαστάσεις εἰς ἀριθμὸν, δύναμιν καὶ σημασίαν εἰς τὴν καθόλου ζωὴν, ὡς ἐπίσης τὰ κατὰ τόπους ἐργατικὰ κέντρα, ἐπιμελητήρια καὶ σύλλογοι, ἀποκτοῦν σὺν τῷ χρόνῳ ἀληθὴ ὁργανικὴν ὀντότητα καὶ δύναμιν.

Τέλος κατὰ φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν ἔχομεν συνεχῶς μίαν εὐρυτέραν ὁργάνωσιν κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀσφαλίσεως, μετὰ τὴν ὁργάνωσιν κλαδικῶν ταμείων, ἰδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ὅπως εἶναι τὸ Ι.Κ.Α., λαϊκὰ ἰατρεῖα, παιδικὰ ἐξοχαί, τὸ Τ.Ε.Β.Ε. διάφορα ταμεῖα ἀσφαλίσεως κλπ.

Ἐν γένει δέον νὰ παρατηρήσωμεν μίαν συνεχῆ ἐξέλιξιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὁργανώσεως τῶν διαφορῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων προστασίας καὶ καλυτερεύσεως τοῦ βίου των.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δέον ὅπως ἐκτιμηθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως, διότι θ' ἀποτελέσῃ—καὶ ἤδη ἀποτελεῖ ἐν πολλοῖς—τὸν βασικώτερον πορᾶντα ὅστις θὰ συντελῇ μελλοντικῶς εἰς τὴν ὅλην διαμόρφωσιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι φυσικὸν ν' ἀρχίσῃ μία ἔντονος πάλιν, ἡ ὁποία σὺν τῷ χρόνῳ θὰ καταστῇ δεσπόζουσα, μεταξὺ τῶν ὁργανωμένων συμφερόντων τῶν λαϊκῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ τοῦ κεφαλαίου ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀφαίρεσις τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου ἀπὸ τὴν κεφαλαιοκρατικὴν ὀλιγαρχίαν.

Εἰς τὴν πάλιν αὐτὴν εἶναι

βέβαιον ὅτι θὰ καταβληθῇ ἔντονος ἀντίστασις ἀπὸ μέρους τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, ὡς ἐπὶ σῆς εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ προσπαθῇ μεθοδικῶς ἡ κομμουνιστικὴ τακτικὴ νὰ παρασύρῃ τὰ συνδικάτα καὶ τοὺς συνεταιρισμοὺς εἰς ἀπαιτήσεις παραλόγους καὶ ἀπραγματοποιήτους ἐκ τῶν πραγμάτων, ὥστε νὰ δημιουργήσῃ συνεχῆ καὶ ἀθεράπευτον σάλον. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν συμπληγμάτων, ἥτοι τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀναισθησίας καὶ κερδοσοπικῆς μανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς κομμουνιστικῆς συνομοτικῆς ἐξωδήσεως τῶν συνδικαλιστικῶν ὁργανώσεων πρὸς τὰ ἄκρα, τὸ κράτος καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγεσία πρέπει νὰ διακρίνουν ποῦ εὐρίσκεται τὸ πρᾶγμα ὁρθὸν καὶ δίκαιον καὶ νὰ καθορίσουν τὴν πορείαν των, χωρὶς ἐπικίνδυνες καὶ ἀνεδαφικὰς λοξοδρομήσεις. Λόγου χάριν οὔτε ὑπερβολικὸς συνα-

Ἡ πίστις μας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν δημοκρατίαν εἶναι ἀκαταγώνιστη.

σθηματισμὸς δὲν πρέπει νὰ ὀδηγήσῃ εἰς μεγάλας ὑποχωρήσεις ἔναντι τῶν συνεταιρικῶν ὁργανώσεων, οὔτε ἀναισθησία μπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὸ κράτος ἀδιάφορον. Ἐπιβάλλεται ὅπως ἀντικειμενικὴ κρίσις καὶ γνώσις στηριζομένη πάνω εἰς ἐπιστημονικὰ καθορισμένη ἀντίληψη τῆς πραγματικότητος, καθορίζει εἰς πάσαν περίπτωσιν τὴν Κρατικὴν πολιτικὴν. Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ σαφῶς σήμερον ἀντιληπτὸν ὅτι αἱ διαφοροὶ αὐταὶ ὁργανώσεις καθημερινῶς καὶ πλέον σημαντικὸν ρόλον ἔχουν νὰ διαδραματίσουν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλεται ὅπως λάβουν τὴν θέσιν ἡ ὁποία τῶν ἀρμόζει ὡς ὁργανικῶν πλέον ἐκπροσώπων τῶν διαφορῶν παραγωγικῶν τάξεων.

* *

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἕνα βασικὸν καθήκον ἀφορῶν

τὴν ἀνάγκην τόσον τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὅσον καὶ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς τακτικῆς καὶ μεθόδου δράσεως τῶν στελεχῶν του. Μέχρι πρὸ τίνος τὰ ἀτομικὰ ζητήματα τοῦ καθ' ἑνὸς πολίτου ἤρχοντο εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τὸ κράτος καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ ἀπασχολοῦντο μετὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων ποῦ προέκυπταν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαφῆς (ρουσφέτια). Περιεπλανῶντο εἰς τοὺς διαδρόμους διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν διαφορῶν φίλων καὶ κομπάρων. Ὅσον διεκπεραῖωται ὑποθέσεων. Καὶ δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν διαφορετικὰ διότι τέτοια ἦταν τότε ἡ φύσις τῶν ζητημάτων.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως τὰ συλλογικὰ ζητήματα ἔρχονται νὰ παραμερίσουν τὰς ἀτομικὰς ὑποθέσεις, καὶ σήμερον περισσότερον ἐξαγρᾶται ἡ ὑπόστασις τοῦ καθ' ἑνὸς, ἀπὸ τῆς εὐνοϊκῆς ἐπίλυσιν τῶν συλλογικῶν τούτων ζητημάτων. Τέτοια ζητήματα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θέτουν οἱ συνεταιρισμοὶ ἐν γένει καὶ αἱ συνδικαλιστικαὶ ὁργανώσεις, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀντίθεσις ἡ ὁποία ἀναγκάως διαγράφεται μετὰ τὴν κεφαλαιοκρατικῶν συμφερόντων καὶ λαϊκῶν παραγωγικῶν ὁργανώσεων. Ἡ γενομένη παραπάνω διαπίστωσις τῆς ἐκτάσεως καὶ ἐντάσεως τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν παργόντων οἱ ὁποῖοι ἐκτρέπουν τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ὁδὸν, θὰ μᾶς βοηθήσῃ πολὺ εἰς τὸ νὰ καθορίσωμεν τὸ μέγεθος τῆς ἀνάγκης πλήρους καὶ μελετημένης ἀντιμετώσεως τοῦ ὅλου ζητήματος, ὡς καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ καταλλήλου κομματικοῦ ὁργάνου τὸ ὁποῖον χωρὶς νὰ ἀφίσταται τῶν φιλελευθέρων ἰδεωδῶν—ἀλλὰ ἀκριβῶς χάριν τῆς προστασίας τούτων—θὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναλάβῃ καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ἐν λόγω προβλήματα, διανοίγοντας οὕτω τὴν ἐξελικτικὴν προοδευτικὴν πορείαν τοῦ Ἑθνους.

Γ. Π.

Η ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Καὶ τὸ συμπέρασμά μας. Ἡ χωροφυλακὴ πρέπει νὰ ὁργανώσῃ κυρίως ἓνα καλὸ δίκτυο πληροφόρων καὶ μερικὰ ἐκλεκτὰ τμήματα ἐφόδου τὸ ὅποια καθοδηγούμενα ἀπὸ μυστικὰς πληροφορίας θὰ κτυποῦν ἐκεῖ ποὺ πρέπει καὶ ὅχι ν' ἀρπάζουν δολοκλήρα χωριά δίκια καὶ ἄδικα στὰ στραβά, διότι τότε ἀκριβῶς οἱ κομμουνιστὰὶ ἐπιτυγχάνουν αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ θέλουν. Τὴν ἐξάσθησιν καὶ τὴν δεσφορέσκειαν. Ἐφ' ὅσον ὁ κομμουνισμὸς ἐνεκαινίσασεν νέαν τακτικὴν, τῶν μικροσμάδων καὶ τῶν δολοφονιῶν, χρειάζεται γὰρ τακτικὴν καταπολεμησεως.

Υπάρχουν ἀρκετὰ καλὰ στελέχη ἐπὶ κεφαλῆς ἀποστιασμάτων ὅπως εἶναι οἱ Δασκαλάκης, Δαζόπουλος, Σημαντηρᾶς καὶ ἄλλοι ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ φέρουν ἀποτελέσματα γιατί στεροῦνται τοῦ βασικοῦ στοιχείου, τῶν πληροφοριῶν καὶ θ' ἀποδώσουν θαυμάσια ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τμημάτων ἐφόδου.

* *

Οἱ τόσοι ἐνοπλοὶ ποὺ περιφέρονται στὴν ὑπαιθρον πρέπει νὰ μποῦν στὴ θέσιν τους. Ν' ἀφαιρεθοῦν ὅλες οἱ ἀδειες ὀπλοφορίας καὶ νὰ δοθοῦν κατόπιν μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ κατόπιν εἰδικῶν συστάσεων αὐστηροτάτων. Νὰ κληθοῦν εἰς εἰδικὰς συγκεντρώσεις ὅσοι θὰ ἔχουν δικαίωμα ὀπλοφορίας ὅπου θὰ τῶν ποῦν ὁρθὰ κορτὰ ὅτι ἐὰν πληροφορηθῇ ἡ χωροφυλακὴ ὅτι ὁ ἔχων ἀδείαν ὀπλοφορίας τῆς ἔκαμνε κακὴν χρῆσιν, θὰ τοῦ ἀφαιρεῖται ἀμέσως, θὰ συλλαμβάνεται πάραυτα καὶ θὰ τιμωρῆται πρὸς σκληρὰ ἀπὸ κάθε ἄλλον. Κι' ὅχι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ζημιωταὶ καὶ φονιάδες νὰ πίνουν καφεδάκι μαζὶ μὲ χωροφύλακες διότι εἶναι ἐθνικοφρονες. καὶ ἐν πάσει περιπτώσει εἰς κανένα διὰ τὸν ὁποῖον ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι διαπράττει ἐκβιασμούς, δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη ἀδεία, ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ συλληφθοῦν ὅλοι αὐ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΜΑΧΗΤΗΝ,"

Ἐλάθομεν καὶ δημοσιεύμεν εὐχαρίστως κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἀγαπητοῦ μας Γυμνασιάρχου Βάμου κ. Κακαβέλα, σχετικὴν μὲ τὸ δημοσίευσμά μας εἰς τὸ προηγούμενον μας φύλλον, καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν θερμότατα διὰ τὰ γραφόμενά του. Τὸν διαβεβαιούμεν δὲ ὅτι δὲν θὰ παύσωμεν οὔτε στιγμὴν γὰρ ἐνισχύωμεν καὶ ἐξελίγοντο πρωτοβουλίαν διὰ παντὸς μέσου, βέβαιον ὄντες ὅτι οὕτω θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προκοπὴν τῆς πολυδασκανισμένης χώρας μας.

ΚΥΡΙΕ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ,

Σὰς εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα γιὰ τὰ ὥρατα λόγια μὲ τὰ ὅποια ἐστολίσατε, εἰς τὸν «Μαχητὴν», τὸ ἐν τῷ Γυμνασίῳ συντελούμενον διδασκαλικὸν ἔργον, ἀπὸ 15μήνου περίπου. Οὐχ ἦτον, ἐπειδὴ πάντοτε ἔχω ὡς ἀρχὴν, ὅτι ὁ κάθε ὑπάλληλος γενικῶς, ὅχι μόνον ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ εἶναι ἀπολύτως προσηλωμένος μὲ τὴν ἔργον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ πολιτεία καὶ διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ φορολο-

τοῦ τὸ ταχύτερον καὶ νὰ τιμωρηθῇ. Πρέπει νὰ καταστή σαφὴς ἡ ἀπόφασις τοῦ κράτους νὰ πατάξῃ κάθε εἶδους ἀναρχίαν. Διαφορετικὰ ἡ ἀνικανότης αὐτὴ περὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὅλου ζητήματος εἰς τὸν νομὸν μας θὰ ἔχη πολλὰ δυσχερεῖς συνεπειάς. Φρονοῦμεν μάλιστα ὅτι καὶ ἡ κυβερνήσις πρέπει νὰ προσέξῃ ἰδιαιτέρως τὴν ἐδῶ κατάσταση διότι εἶναι βέβαιον ὅτι παρομοίαν θ' ἀντιμετωπίσῃ—κι' ἀπὸ τίς δυὸ πλευρὰς—ὕστερ ἀπὸ λίγο καὶ σὴν λοιπὴν Ἑλλάδα.

Πρέπει νὰ κερδίσωμεν τὴν μάχην τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ. Καὶ διὰ νὰ τὴν κερδίσωμεν πρέπει νὰ πατάξωμεν κάθε εἶδους ἀναρχίαν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸν τίμιον ἰδρώτα. Διότι οὗτος ὑπῆρξε πάντοτε τὸ θεμέλιον τοῦ ἑθνικοῦ.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

γουμενοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπιβάλλεται, διὰ νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἀτενίσῃ μὲ ὑψηλὰ τὸ πρόσωπον τὴν ὑπηρεσίαν του σὲ κάθε στιγμὴν, νομίζω, δ.ὰ τοὺς ἀνωτέρω κυρίως λόγους, δ.τι δὲν ἤξιζε νὰ διακοσμηθῇ μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν ἓνα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπλῶς ἀποδεικνύει τὴν ἀκλόνητον πίστιν μου εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ μόνον εἰς αὐτάς.

Πάντως, ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου αὐτοῦ παρ' ὅμων, ὅστις εὐτυχῶς, ἔχετε ταχθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νεολαίας τῶν Χανίων, τὴν ὁποίαν μὲ τόσην ἐπιτυχίαν κατευθύνετε σύμφωνα μὲ τὴν πνοὴν τοῦ μεγάλου νεκροῦ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος, ὅχι μόνον μὲ ἐνθαρρύνει διὰ τὴν περαιτέρω προσπάθειάν μου πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ἔργου ὅπερ ἤρχισα ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐκ παραλήλου καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τιμᾷ καὶ τὴν παράταξιν εἰς τὴν ὁποίαν κατέχετε ζηλευτὴν καὶ πρωταρχικὴν πνευματικὴν θέσιν. Μὲ τοιαύτην ἀναγνώρισιν καὶ μὲ τὸν κ. Δαμπράκη συμπαραστάτην, δὲν εἶναι δυνατόν, εἰμὴ νὰ ὑποσχεθῶ εἰς τὴν κοινὴν νίαν, ὅτι πρέπει πολλὰ νὰ ἀναμένῃ εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἤδη εὐδίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σὰς γνωρίσω τὴν ἐπέκτασιν τῆς εὐεργετικῆς του πνοῆς καὶ πρὸς ἄλλην κατευθύνσιν.

Ὅταν δηλ. πρὸς ἡμερῶν εὐρεσκόμεν εἰς Ἀθήνας, λόγω σχετικοῦ γενομένου, τοῦ συνέστησα νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ μίαν ἀρτίστην μὲν, πλὴν πτωχὴν κόρην, ἀριστοῦχον τοῦ Γυμνασίου μας. Ὅντως πρὸς 6 ἡμερῶν τῆς ἔσται λε δι' ἐμοῦ 400.000 δρ. διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἀθήνας καὶ σήμερον μοὶ γνωρίζει γηλ)κῶς διὰ τὴν ικανοποιεῖ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος. Ἐλπίζω δὲ βεβίμως ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπαναλαμβάνεται κάθε ἔτος καὶ δι' ἄλλους μαθητάς. Ἐπίσης μοὶ γνωρίζει σήμερον διὰ τὸν δρόμον Καλύβες—Γεωργιούπολις—Βάμος διὰ τὸν ὁποῖον εἶχαμε συζητήσῃ, ἐπέτυχε 20.000.000 διὰ Βάμον—Γεωργιούπολιν καὶ μετ' οὗ πολὺ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπισκευὴν Καλύβες—Βάμου. Τέ-

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Με την συντριβήν της συμμοριτικής μορφής δράσεως, τοῦ Κ.Κ. εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τῶν δυνατοτήτων ἀνανεώσεώς της εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα, ὁλόκληρος ἡ ἡγεσία καὶ ὁ παράνομος μηχανισμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε., ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Κόμινφορμ, ἐκινήθη πρὸς διάφορον κατεύθυνσιν. Νὰ ὁργανώσῃ «νέες μορφές πάλης» προσηρμοσμένες εἰς τίς δημιουργηθεῖσες νέες ἀντικειμενικὲς συνθήκες. Ποιὲς εἶναι οἱ συνθήκες αὐτές; Πρῶτον κατὰπτωσις τοῦ ἡθικοῦ τῶν ὁπαδῶν (ὑποκειμενική) καὶ δεύτερον δυσχερεῖς οἰκονομικὲς εἰς τὴν χώραν, ἐπομένως δυνατότητες ἐντόνου συνδικαλιστικοῦ ἀγῶνος. Τρίτον ἡ δυνατότης τροφοδοτήσεως καὶ παραμονῆς μικροσμάδων πρὸς διενέργειαν σαμποτάζ καὶ βολοφοριῶν. Οὕτω οἱ «νέες μορφές πάλης» εἶναι: ὀργάνωσις μικροσμάδων διὰ τὴν τρομοκράτησιν καὶ παράλυσιν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ ἡθικοῦ τῶν ὁπαδῶν καὶ ἀνάπτυξις τῆς συνδικαλιστικῆς «πάλης» μὲ συνεχεῖς ἀπεργίαι κί' ἀναρχία, μὲ αἰτήματα κατὰ βάσιν ἀπραγματοποίητα, —ὥστε ὁ σάλος νὰ εἶναι συνεχὴς καὶ κάθε μέρα ἐντονώτερος— καὶ μὲ ἀποτελεσματὴν τὴν πλήρη ἐξάρθρωσιν τοῦ παραγωγικοῦ μας μηχανισμοῦ.

Ὅπως βλέπομε ὁ σκοπὸς εἶναι σατανικὸς καὶ καλὰ μελετημένος καὶ προσηρμοσμένος εἰς τὰ πλαίσια τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστατικῆς τακτικῆς, ἐξυπηρετεῖ δὲ θαυμάσια ὅλους τοὺς ἄμεσους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπωτέρους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Θὰ πρέπει δὲ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι εἰς τὴν προσπάθειάν των ταύτην θὰ ἐκμεταλλευσθῶν κ ο ρ ! ω ς ὅλες τίς ἀντιθέσεις καὶ τίς ἀδυναμίες τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ μας βίου. Τόσον οἱ φιλοδοξίες, κί' οἱ καυγάδες μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μας ἡγετῶν εἴτε τῶν συνδικαλιστικῶν τοιούτων, ὅσον καὶ ἡ διαφθορά πού σήμερον δυστυχῶς ὑπάρχει! εἰς πλεῖστα στρώματα τῆς «ἀνωτέρας τάξεως» καὶ ἡ

Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ἀγάπης
ΝΙΚΟΣ ΚΑΚΑΒΕΛΑΣ

ἑλλειψίς ὁργανώσεως καὶ προοπτικῆς εἰς τὴν κρατικὴν καὶ οἰκονομικὴν πολιτικὴν, θ' ἀποτελέσουν θανάσιμα ἐρείσματα διὰ τὴν σατανικὴν αὐτὴν τακτικὴν. Ἐπίσης ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ἰδιαίτερος τὸ ἐξῆς σημαντικὸν τὸ ὁποῖον ἐπέτυχον οἱ κομμουνισταί. Νὰ τρομοκρατήσουν τὸ κεφάλαιον καὶ νὰ τὸ κάμουν νὰ τραδηγῇ ἀπὸ τοὺς παραγωγικοὺς τομεῖς καὶ εἴτε νὰ κρυφθῇ, εἴτε νὰ στραφῇ πρὸς παρασιτικὰς ἀπασχολήσεις. Οὕτω κατήντησε νὰ παραλύσῃ ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ, νὰ λείψῃ κάθε μακρὰς πνοῆς παραγωγικὴ προσπάθεια καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ πλήρης σύγχυσις καὶ κατὰπτωσις, ἡ ὁποία προσφέρει ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκὰς συνθήκας ἀναπτύξεως τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστατικῆς τακτικῆς.

* *

Προτοῦ διατυπώσωμεν τίς ἀποφύεις μας ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων θὰ μᾶς ἐπιτρατῇ νὰ προδῶμεν περαιτέρω εἰς μίαν παρατήρησιν.

Τὸ ΣΚΕ—ΕΛΔ εἰς προχθεσινὴν του ἀπόφασιν ζητεῖ γενικὴν ἀμνηστειάν, ἄρσιν τῶν μέτρων ἀσφαλείας κλπ. Εἶναι ἐξαιρετικῶς λυπηρὰ ἡ διαπίστωσις τῆς πλήρους ἀφελείας πού καταντᾷ συνενοχὴ, μὲ τὴν ὁποίαν διαχειρίζονται οἱ κύριοι αὐτοῦ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος τὴν πολιτικὴν του. Ἄν ἀγνοοῦν τὴν φύσιν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς μεθόδους τοῦ κομμουνισμοῦ, ἄς καθίσουν νὰ τίς μελετήσουν κί' ὕστερα πολιτεύονται. Ἄν πάλι τίς γνωρίζουν τότε πρέπει νὰ εἶναι συνένοχοί του μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα διακηρύττουν. Ἐὰν θέλουν νὰ δημιουργήσουν σοσιαλιστικὸν κόμμα στὴν Ἑλλάδα, ἄς ἀποκαλύψουν μ' ἀποφασιστικότητα κί' εἰλικρίνεια τοὺς σκοποὺς τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ νὰ τοὺς καταγγείλουν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν κί' ἄς κτυπήσουν ἐν συνεχείᾳ τὴν κεφαλαιοκρατικὴν διαφθοράν κί' ἄς χαράξουν μίαν ἑλληνικὴν σοσιαλιστικὴν πολιτικὴν. Τότε ἴσως δυνηθῶν νὰ προσφέρουν κάποια θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον. Διαφορετικὰ θὰ παραμείνουν μία ὁμὰς ἐπιζημιῶν ἀργοσχόλων.

* *

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων θὰ προχωρήσωμε εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀποφύειν μας.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ δια-

γραφόμενου ὡς ἄνω κινδύνου, ἐν μέσῳ τῶν τεραστίων δυσχερειῶν καὶ προβλημάτων τὰ ὁποῖα συνεσώρευθησαν, μ ὁ ν ο ν τὸ Φιλελεύθερον κόμμα πλήρως ἀνανεούμενον διὰ νέων ὀγῶν καὶ προοδευτικῶν στοιχείων, εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντεπεξέλθῃ. Διότι διαθέτει μίαν ἀληθῶς ἐπαναστατικὴν καὶ ἐν πάσει περιπτώσει κοσμογονικὴν διὰ τὴν χώραν μας παράδοσιν κί' ἕνα ἀδιάρτητον ἡθικὸν κύρος τόσον εἰς τὸν λαὸν ὅσον καὶ εἰς τοὺς μεγάλους καὶ δημοκρατικοὺς συμμάχους μας. Στοιχεῖα, ἀπολύτως ἀναγκαῖα δοθέντος τοῦ εἵδους καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀγῶνος ὡς καὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται ὅπως ἀντιμετωπισθῶν.

Ὅλ' αὐτὰ ὅμως δὲν ἀποτελοῦν εἰ μὴ μόνον τὸ σταθερὸν καὶ ἀκλόνητον βῆθρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ βασισθῇ ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον πρέπει ν' ἀναλάβῃ τὸ Φιλελεύθερον κόμμα. Καὶ ὁ ἀγὼν οὗτος πρέπει νὰ λάβῃ τίς διαστάσεις τὴν ἰσχύον καὶ τὸ περιεχόμενον ἐνδὸς Κί ν ἡ μ α τ ο ς Ἑ θ ν ι κ ῆ ς Ἀ ν α γ ε ν ν ἡ σ ε ω ς ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ κόμματος.

Καὶ ἐξηγουμαι. Δοθέντος ὅτι ἔχομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησε μία προδοτικὴ ἐπανάστασις, εἶναι ἀπαραίτητος μία ἰσχυροτάτη δημιουργικὴ πνοὴ ἵνα δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν οὕτω διαμορφωθείσαν κατάστασιν. Δοθέντος ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν τῇ ἐξέλιξει διεμορφώθησαν νέαι κοινωνικαὶ δυνάμεις ὡς εἶναι αἱ λαϊκαὶ παραγωγικαὶ ὁργανώσεις — συνεταιρισμοὶ σωματεῖα κ.λ.π.— αἱ ὁποῖαι κατέστησαν καὶ συνεχῶς καὶ περισσότερο θὰ καθίστανται σημαντικοὶ φορεῖς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τοῦ τόπου, εἶναι ἀπαραίτητος ὁ καθορισμὸς προοδευτικῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία θὰ ἐνισχύσῃ καὶ θὰ κατευθύνῃ τίς λαϊκὰς αὐτὰς παραγωγικὰς ὁργανώσεις. Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ τὸ μελετήσωμεν ἰδιαίτερος εἰς ἄλλο μας ἄρθρον, διότι πρέπει νὰ καθορίσωμεν τὴν ἀντικειμενικὴν θέσιν τοῦ βλοῦ ζητήματος ἵνα ἀποφευχθῶν ἐπικίνδυνον παρεκλήσεις.

Δοθέντος ὅτι τὰ νῦν στελέχη τοῦ κόμματος—πολύτιμοι θεβαίως σύμβουλοι—ὕστερον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ὡς ἄνω διαγραφείσης καταστάσεως, ἐπιβάλλεται ἀπαραί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όμιλία τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ

Ζ'.

“Ας λέν οἱ γείτονες ὅτι ἔχουν δημοκρατίαν. Ὑπάρχουν πλήρη καὶ σαφῆ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ πολιτικὴ ζωὴ εἰς τὰς χώρας αὐτὰς εἶναι πλὴν ὡς ὑποτεταγμένη εἰς τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα καὶ μέσῳ αὐτῶν εἰς τὴν ρωσικὴν πολιτικὴν. (Οἱ ἐκλογές, ὁ τύπος, σχετῶς ἀποσπάσματα κλπ, παρέκδοσις). ”

Λέν ὅτι ἔχουν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Τὸ πᾶν πείθει ὅτι οὐδέποτε καὶ καθολικὸν ἔλεγχον καὶ κυριαρχίαν ὅσον αἱ χώραι αὐταὶ ὑπὸ τὴν Ρωσσίαν. Ἡ δὲ κρατικοποίησις ὁρισμένων ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ μονοπωλῆσις τούτων ὡς καὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπὸ τοῦ κράτους, μὴ ὑποκειμένου εἰς ἐλεύθερον ἔλεγχον καὶ μὴ διατηροῦντος αὐτοτέλειαν ἔναντι τοῦ ξένου παράγοντος, ἔχουν ἐκμηδενίσει κάθε ἔχον ἀνεξαρτησίας τῶν χωρῶν τούτων.

Οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν κυβερνήσεων τῶν χωρῶν τούτων, ὅτι τάχα τιμώρησαν τοὺς δοσιλόγους καὶ προδότας εἶναι ἐπίσης ἀνυπόστατοι. “Ὅσοι ἐκ τούτων ἦσαν χρήσιμοι ἢ προσεχώρησαν εἰς τὸ νέον καθεστῶς ἀνέλαβον πλήρη δρᾶσιν. (Παρέκδοσις ἀνταποκρ. Βήματος). ”

Τέλος δι’ ἡμᾶς τοὺς “Ἕλληνας, ὡς καὶ διὰ κάθε τίμιον ἄνθρωπον ὑπάρχει καὶ τὸ ἐξῆς σημερινὸν γεγονός. Ἡ ἀπεριόριστος καὶ ἄνευ προηγουμένου ὑποστήριξις τῆς Βουλγαρίας ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, γεγονός τὸ ὁποῖον ἐξώθησε ταύτην μέχρι προβολῆς θρασυτάτων ἀπαιτήσεων εἰς ὄφρος τῆς χώρας μας καὶ ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, ὡς καὶ τελευταίως εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν εἰς τὸ κλιμάκιον τῆς ἐρευνητικῆς ἐπιτροπῆς νὰ διεξαγάγῃ ἐρευναν εἰς τὸ ἔδαφός της. Τὸ τελευταῖον τοῦ, τοῦ ἔχει τεραστίαν σημασίαν, διότι ἀποδεικνύει ἅψ’ ἑνὸς μὲν τὴν κακὴν πίστιν καὶ αὐθαίρεσίαν τοῦ καθεστώτος κι’ ἅψ’ ἑτέρου μέχρι ποίου σημεῖου θρασυτητος ὑποστηρίζεται ἀλλὰ καὶ ἐξωθεῖται ὑπὸ τοῦ πετρώου της.

Ἡ συχνὰ διατυπωμένη ἀποφῆς ὅτι οἱ Σλαῦοι μᾶς ἔχουν κηρύξει τὸν πόλεμον ἐπειδὴ ἐμεῖς πρῶτοι

τοὺς προκαλέσαμεν, εἶναι τοῦλάχιστον γελοῖα. Ἐκτὸς μερικῶν φύλλων τῆς ἄκρας δεξιᾶς τὰ ὁποῖα θέδρια ὑβρίζουν συνεχῶς καὶ ἄνευ διακρίσεως τοὺς ἀντιφρονούντας καὶ τοὺς Σλαῦους, ὅπως ἀκριδῶς καὶ τὰ φύλλα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ὑβρίζουν συνεχῶς τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους των καὶ τοὺς Ἀγγλοαμερικανούς, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μόνον μετὰ τὴν ἀνοικτὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ συνεχῆ καταπολέμησιν τῶν δικαίων της διετύπωσε ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι τὴν θέτουν ἀντιμέτωπον τῶν δορειῶν γειτόνων.

Θὰ εἶναι εὐχῆς ἔργον ἔνῃ ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα ἀρθῇ, καταβαλλομένων ἐκατέρωθεν συνειδητῶν πρὸς τοῦτο προσπαθειῶν καὶ εὐνοούντος καὶ τοῦ διεθνoῦς κλίματος. Διότι ὄντως πρέπει νὰ διακηρυχθῇ μὲ σθένος ὅτι «Ἡ Βαλκανικὴ εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ο.Η.Ε. καὶ ὑπὸ ἐλεύθερα καθεστῶτα. Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἰσχυροὶ δόρειοι ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι πνέουν σήμερον εἰς τὴν περιοχὴν μας, δὲν ἐπιτρέπουν τὴν σταθεροποίησιν τοῦ τοιοῦτου πνεύματος καὶ τὴν ἐναρξιν μιᾶς ταύτης εἰρηνικῆς προσπάθειας. Ἡ ἀποφῆς ὅμως αὐτὴ καὶ ἂν προσωρινῶς ἐξ ἀνάγκης ἀπωθηθῇ ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν ἀμέσων ἐπιδιώξεων, ὅμως δὲν πρέπει νὰ πάψωμεν νὰ τὴν ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὡς τὴν μοναδικὴν λύσιν τοῦ Βαλκανικοῦ προβλήματος. Ἡ σήμερον ἐκδηλούμενη ἀντίθεσις δὲν θὰ πρέπῃ νὰ μᾶς ἀποξενώσῃ ἀπὸ τὸ προσδοτικὸν πνεῦμα καὶ τὰς προσδευτικὰς ἐπιδιώξεις.

Πάντως καθίσταται σαφές ἐκ τῆς ἀντικειμενικῆς μελέτης τῆς καταστάσεως, ὅτι ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου καὶ ἐφεξῆς ἡ Ἑλλὰς ἔχει καταστεί ὁ στόχος τῶν δορειῶν γειτόνων, ἀποτελοῦσα ἐμπόδιον εἰς τοὺς σκοποὺς των τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκουν ν’ ἀνατρέψουν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν μελέτην τοῦ καθ’ αὐτὸ ζήτηματος τῆς παρουσίας δηλαδὴ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς χώρας εἰς τὰ διεθνή αὐτὰ πλαίσια. ὡς καὶ νὰ καθορίσωμεν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγει.

Ἡ κατοχὴ ὑπῆρξε διὰ τὴν χώραν μας μιὰ νύκτα τρόμου, ἀγωνίας καὶ συμφορᾶς. Ἀνέτρεψε καὶ διέλυσε τὸ πᾶν, ἀπομύζησε κάθε ἰκμάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ κυρίως “κατέστρεψε τὴν μικροαστικὴν τάξιν μικροιδιοκτήτας, ὑπαλλήλους κλπ. καὶ κατεδράχθησε τὴν ἐργατικὴν τοιαύτην. Ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ τὴν ἀπειλὴν τοῦ λοιμοῦ καὶ τῆς ἐξουθενώσεως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ζήτησε σωτηρίαν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἑνωσιν. Μὲ τὸ σύνθημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος καὶ μὲ ὑποσχέσεις δι’ ἕνα καλύτερον μέλλον, πῆδησε εἰς τὴν φωτιάν. Ἀγωνίστηκε ἔδωσε τὸ αἷμα του χωρὶς νὰ πολυλογαριάζῃ, ὅπως τῶν ἄλλων πάντων εἰς τ’ Ἀλβανικὰ βουνὰ πρὶν. Τὰ ἑλληνικὰ βουνά, οἱ κάμποι, τὰ πεζοδρόμια τὸ Ἑλ’ Ἀλαμίν, τὸ Ρίμινι εἶναι μάρτυρες τῆς Ἑλληνικῆς θυσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ. Περήφανη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἐκυμάτισε εἰς τὰ ἑλληνικὰ βουνά, εἰς τὴν Λυβύην καὶ τὴν Ἰταλίαν, ὥσπου εἰς τὸ τέλος νικητρία καὶ τρισέβδοξο ἐπὶ νῆλθε εἰς τὸν ἱερὸν δρόμον, ἀπ’ ὅπου πρὶν τέσσερα χρόνια τὴν εἶχαν ἀποσπάσει μὲ μανίαν τὰ δέδηλα χέρια τοῦ κατακτητῆ, διὰ νὰ ὑψώσουν τὰ τρόπαια τοῦ αἵματος καὶ τῆς θαρραρότητος. Τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος φαίνεται γιὰ μιὰ στιγμὴ φωτεινόν. Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἀμφιταλλαντεύσεις καὶ παζαρέματα φάνηκε νὰ ἔχη ἐξομαλύνῃ τὰς διαφοράς. Ἡ Ἑλλὰς θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀναδημιουργίας καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἰδανικῶν της.

Μὰ φαίνεται ἡ μοίρα ἤθελε ἄλλα νὰ συμβοῦν.

Αἱ σχέσεις μεταξύ τῶν μεγάλων κατὰ τὰς κρίσεις αὐτὰς στιγμῶν κι’ ἐνῷ ἡ Γερμανία κατέρρεεν εἰς ἐρείπια ὑπὸ τὰ ἀλύπητα κτυπήματα τῶν συμμαχικῶν στρατιῶν, ἀπέδωσαν πολὺ ἐπισφαλεῖς κι’ αἱ μεταξύ αὐτῶν ἀντιθέσεις αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν εἰρήνην εἶχαν ἀπωθηθῇ πρὸ τοῦ κοινοῦ κινδύνου, ἤλθαν πάλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατέλαβον πρωτεύουσιν θέσιν εἰς τὴν διεθνή πολιτικὴν σκηνήν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΤΩΝ 1909-1949

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Α. ΤΑΣΟΛΑΜΠΡΟΥ

2ον

Ὅταν μάλιστα οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ μὲ τὸ κόμμα ἔχουνε σφραγιστεῖ μὲ θυσιᾶς αἵματος σὲ ἐθνικοὺς ἀγῶνες, τότε γίνονται σχεδὸν ἀκατάλυτοι. Ὁ συντηρητικὸς πολίτης ποὺ πολέμησε τὸ 1912—13 δὲν μπορούσε ἀργότερα νὰ καταλάβει πῶς ἦταν δυνατὸ νάχει ἄδικο ὁ νικητὴς Στρατηλάτης ποὺ τὸν ὠδήγησε στὴ νίκη καὶ νάχει δίκιο ὁ ἐπαναστάτης Βενιζέλος, ὁ ἄνθρωπος ποὺ μὲ τὶς λόγους τῶν Σενεγλιέων ἔδωξε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνο, τὸ ζωντανὸ γι' αὐτὸν σύμβολο τῆς ἐλληνικῆς Πατρίδας.

Καὶ πρόπερσι, πῶς μπορούσε ὁ φιλοπρόδοος καὶ φλογερὸς πατριώτης ποὺ ἀνέδθηκε στὰ βουνὰ τὰ χροῖα τῆς κατοχῆς νὰ παραδεχθεῖ πῶς οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα, οἱ ἄνθρωποι ποὺ τοῦ ἀνοίξαν νέους ὁρίζοντες προκοπῆς καὶ ἀνθρώπινης δικαιοσύνης ἔγιναν ἀξαφνα προδότες; Πῶς ἔχουνε τώρα ἄδικο αὐτοὶ ποὺ χτύπησαν τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἔχουνε δίκιο αὐτοὶ ποὺ δὲν τοὺς πείραξαν καὶ ποὺ κύτταζαν νὰ κάνουν τίς δουλειές τους;

Πῶς μπορεῖ μ' ἄλλα λόγια ὁ ἀπλὸς ἄνθρωπος νὰ ξεχωρίσει πότε ὁ παράταξή του ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ δρόμο καὶ παραπατάει; Σὲ ἐποχὲς πολέμων, ὅπως οἱ τελευταῖοι, σωστὸς ἐθνικὸς δρόμος σημαίνει σωστὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ. Ζοῦμε σ' ἓνα μέρος τῆς γῆς ὅπου εἶναι ἀδύνατο νὰ μείνωμε ἔξω ἀπὸ τίς μεγάλες συγκρούσεις αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. Καὶ καθὼς εἴμαστε πολὺ λίγοι γιὰ νὰ κρατήσωμε τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδας μόνι μᾶς, εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ συμμάχησωμε μ' ἓναν ἀπ' τοὺς δύο ἀντίπαλους συνασπισμοὺς. Ἀλλὰ τί ξέρε; ὁ ἀπλὸς ἄνθρωπος ἀπὸ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ; Χρειάζονται γνώσεις, πείρα καὶ ἱκανότητες ποὺ δὲν εἶναι τοῦ καθενὸς μᾶς. Κι' ἂν ἀκόμα ἔχομε τὴν ἱκανότητα νὰ κρίνωμε, δὲν εἶναι σὲ γνώση μᾶς τὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ σχηματίσωμε ὀρθὴ γνώμη.

Ἀλλὰ ἔρχονται καμμιὰ φορὰ τέτοιες περιστάσεις ποὺ δὲν εἶναι καμμιὰ ἀνάγκη νάχουμε οὐτε γνώσεις, οὐτε πείρα, οὐτε εἰδικότητα. Περιστάσεις ὅπου τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ βολώσει τὴ κρίση μᾶς. Εἶναι ἡ πε-

ρίπτωση τῆς ἄμεσης προσβολῆς τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας, ἡ περίπτωση τῆς εἰσβολῆς. Τότε γίνεται μιὰ φοβερὴ πάλῃ στὴ συνείδηση πολλοὺς ἀνθρώπων. Πολιτικὲς πεποιθήσεις γκρεμίζονται, συμπάθειες μετατρέπονται σὲ μίσος, μίσση θανάσιμα ξεχνιοῦνται. Ἀνθρώποι μὲ προηγούμενη ἐθνικὴ δράση μένουνε ἀμέτοχοι στὸν ἀγῶνα ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τους, ἀξιωματικοὶ ἀπώτακτοι γεμάτοι πληγὲς παλαιῶν ἀγῶνων γυρίζουν κατηφεῖς στὰ καφενεῖα. Ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριὰ οἱ καιροσκόποι γίνονται ἐξαιρετικὰ ἐπιφυλακτικοὶ καὶ προσεκτικοὶ καὶ οἱ πατριδοκάπηλοι ἀρχίζουν νὰ ἐτοιμάζουν τίς δαλίτσες τους. Καὶ ὁ πολὺς λαὸς, αὐτοὶ ποὺ δὲν πολοῦνα κατεύονται μὲ τὰ πολιτικά, μαζεύονται γύρω ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος παληκαράδες ὅποιου καθεστώτος μπαίνουνε στὸ περιθώριο. Ἀνδρες ἀπλοὶ, καὶ σιωπηλοὶ εἰσέρχονται θαρραλέα στὸν ἀγῶνα. «Τὸ ἠθικὸν τοῦ Στρατοῦ εἶναι ἄριστον» διαπίστωναν οἱ ἐφημερίδες ἀπ' τίς ἀρχὲς τοῦ 1948, καὶ ὅ,τι ὁ Στρατὸς ἔκανε καὶ κάνει, τὸ ἀποδείχνει μὲ τὸ παραπάνω.

Ναὶ! τὸ ἠθικὸ τοῦ Στρατοῦ εἶναι ἄριστο. Ὁ λαὸς πάντοτε κάνει τὸ καθήκον του πρὸς τὴν Πατρίδα. Ἀλλὰ στὸ βαρὺ διάστημα τῆς ζωῆς μου, εἶδα τὸ λαὸ αὐτὸ νὰ τὸν στέλνουνε οἱ ἡγέτες του στὸν Σαγγάριο γιὰ νὰ στηρίζουνε ἓνα καθεστῶς, εἶδα νὰ τὸν ἐγκαταλείπουνε ἔρημο μόλις εἰσέβαλαν οἱ Γερμανοὶ τὸ 1941, εἶδα νὰ τὸν ὠθοῦν συστηματικὰ καὶ ἐπίμονα στὸν ἐμφύλιον σπαραγμὸ αὐτοῦ ποὺ στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς εἶχαν πάρει στὰ χ'ρια τους τὴν ἡγεσία του.

Εἶναι πικρὴ καὶ ἀναμφισβήτητη ἀλήθεια πῶς, ἔκτος ἀπὸ τὴ μεγάλη μορφή τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, οἱ ἡγέτες ὑπῆρξαν πάντοτε κατώτεροι καὶ ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ ἀπὸ τίς περιστάσεις. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἐξετάζεται σὲ τοῦτο τὸ διότι γιὰ τί πιστεύω πῶς εἶναι μιὰ λύση ἀνώφελη καὶ ἀνάξια γιὰ μᾶς νὰ ρίχνωμε ὅλο τὸ λάθος στοὺς Κυβερνήτες, νὰ δρίσκωμε κάθε φορὰ ἓναν ὑπεύθυνον καὶ νὰ τοῦ ἀποδίνω-

με ὅλο τὸ φταίξιμο. Ἀνώφελη, γιὰ τί τόση πιθανότητα ἔχουμε νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ καινούργια παθήματα ὅσο καὶ οἱ Ἑβραῖοι γλύτωναν ἀπὸ τίς ἀμαρτίες τους, φορτώνοντάς τες στὸν ἀποδιοπομπαῖο τράγο. Καὶ εἶναι ἀνάξια γιὰ μᾶς, γιὰτί ἓνας λαὸς ποὺ θέλει νάβῃ ἐλευθερος, εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος γιὰ τὴν τύχη του, γιὰτί αὐτὸς ἐκλέγει τοὺς ἡγέτες τοῦ.

Ὅλοι μᾶς ξέρομε πῶς ὁ Διχασμός ἦταν τὸ κυριώτερον αἶτιον γιὰ τίς καταστροφὲς ποὺ πάθαμε. Θὰ προσπαθήσω, ἀνατρέχοντας στὸν παλῆδ διχασμὸ βενιζελικῶν—ἀντιβενιζελικῶν, νὰ ξεχωρίσω τὰ πραγματικά του αἷτια, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ὀφείλονταν στὰ λάθη μᾶς—ἐμᾶς τῶν πολλῶν,—καὶ ν' ἀποδείξω πῶς κατὰ ἀκριβὲς τὰ πάθη μᾶς εἶχανε κυριέψει καὶ ὅχι τὰ πραγματικά αἷτια μᾶς ἔκαναν νὰ καταστρέψωμε μὲ τὰ χέρια μᾶς, ὅ,τι μὲ κόπους καὶ θυσιᾶς εἴχαμε δημιουργήσει. Καὶ παραβάλλοντάς τὸν παλῆδ διχασμὸ μὲ τὸν καινούργιον, νὰ δείξω πῶς παρ' ὅλες τίς διαφορὰς στίς ἀφορμὰς καὶ στίς συνθήκες, στὸ δάθος καὶ τὰ αἷτια εἶναι τὰ ἴδια καὶ τὰ πάθη.

Πιστεύω πῶς ὁ πρῶτος διχασμὸς ποὺ ἐκδηλώθηκε λίγους μῆνες μετὰ τὴν ἐκρηξὴν τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, ἦταν ἀναπότρεπτος. Ὁ Βενιζέλος εἶχε πεποιθήσῃ στὴ νίκη τῶν Συμμάχων. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐπίστευε στὸ ἀήττητο τῆς Γερμανίας. Τὸ νὰ βρεθῇ ἡ Ἑλλάδα στὸ τέλος τοῦ πολέμου μὲ τὴν μεριὰ τῶν ἡττημένων, ἐσήμαινε κουτσούρεμα καὶ μαράζωμα. Τὸ νὰ βρεθῇ μὲ τοὺς νικητὰς δὲν ἐσήμαινε ἀπλῶς ἑδαφικὰ καὶ ὀικτικὰ ὠφέλη, ἐσήμαινε τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἱδανικοῦ τοῦ γένους. Εἶναι ἀναμφισβήτητο πῶς ἡ πεποιθήσῃ τοῦ Βενιζέλου στηρίζονταν σὲ πολὺ σωστότερη καὶ βαθύτερη κρίση καὶ τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν πῶς ἡ πεποιθήσῃ τοῦ Κωνσταντῖνου ἦταν λανθασμένη. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν. Ὁ καθένας τους ὤφειλε νὰ τραβήξῃ τὸν δρόμον ποὺ πίστευε πῶς ὀδηγοῦσε στὴ νίκη.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

τήτως ἡ πλήρης ἀνανέωσις τούτων διὰ νέων ἀνδρῶν μὲ νέον πνεῦμα καὶ δύναμιν.

Τέλος δοθέντος ὅτι ἡ ἔκτασις τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς καταπτώσεως εἶναι πρωτοφανής, αἱ δυσχέρειαι διὰ τὸ ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ἑσχώρας παρουσιάζονται ἀκόμη πλέον ἀνυπέρβλητοι καὶ συνεπῶς τὸ μέγεθος καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀπαιτουμένης προσπάθειας εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερον.

Ἐνώπιον ὅλης αὐτῆς τῆς καταστάσεως καὶ κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων τὸ κόμμα πρέπει νὰ προβῇ εἰς ἀποφασιστικὰς ἐνεργείας ἐὰν θέλῃ καταλαμβάνοντας τὴν ἐξουσίαν—κατόπιν ἐκλογῶν ἀδιαβλήτων—νὰ ἀντιπεξέλθῃ ἐναντι τῶν προβλημάτων τὰ ὅποια θὰ ἔχῃ νὰ ἀντιμετώπισῃ. Πρὸς τούτοις θεωρούμεν ἀπαραίτητον. Πρῶτον ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ κομματικοῦ ὀργανισμοῦ ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐνότης καὶ πειθαρχία ὡς καὶ δραστηριὰ δημιουργικὴ ἐργασία. Τόσον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ κινδύνων ὅσον καὶ τῶν προβλημάτων τῆς ἀνασυγκροτήσεως χρειάζεται ἰσχυρὸς κρατικὸς ἀλλὰ καὶ κομματικὸς μηχανισμός. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ χρειάζεται εἰς τὴν Νεολαίαν.

Δεύτερον. Νὰ συγκαλέσῃ συνέδριον τοῦ κόμματος μὲ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων ἐξ ὅλων τῶν παραγωγικῶν τάξεων εἰς τὸ ὅποιον θὰ μελετηθοῦν αἱ προγραμματικαὶ κατευθύνσεις τοῦ κόμματος μὲ σαφῶς προσοδευτικὸν καὶ ριζοσπαστικὸν πνεῦμα.

Τρίτον νὰ προωθήσῃ νέα καὶ ζωντανὰ ἰστελέχη εἰς τὰς ὑπευθύνους θέσεις τοῦ κομματικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐχομεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν εὐθυκρισίαν τὴν ἠθικὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα τοῦ Ἀρχηγοῦ μας. Καὶ πιστεύομεν ὅτι πολὺ σύντομα θὰ λάβῃ τὰς δεούσας ἀποφάσεις.

.....
Ἡ Φιλελευθέρη Νεολαία εἶναι ὁ πλέον συνεπὴς φορεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΣΤΟ ΚΑΖΑΝΙ

—Νὰ κι' ἡ θειά μου ἡ Μανωλά κενὰ μὲ τὸ μικρὸ τῆς ἐγγονάκι. Σι γὰ—σιγὰ σὰν νὰ θέλῃ νὰ δῇ μὲ πόσα θήματα θὰ φθάσῃ στὸ καζάνι, ἔρχεται. Σέρνει μαζί τῆς—ἀπαραίτητο εἶναι κάθε δράξου—καὶ τὸ λύχνου.

Πιστὸς καὶ καλόδολος σύντροφος τὸ λυχνάρι, τὸν ἔχει καὶ ἀχώριστο φίλο—τὸ μόνοσεϊλικρινὴ πού θρῆκε καὶ εἶναι ἐξήντα χρονῶν. Καὶ ἂν καμμιά φορὰ στὴ φτωχικὴ του φλόγα παιγνιδίζει μὲ ἀνάλαφρο φύσημα ὁ ἄερξας σὰν νὰ θέλῃ νὰ γελάσῃ μὲ κάποιον παραπλάτημά τῆς, ἐκείνη τὸν προφυλάσσει μὲ τὸ καλαθάκι τῆς γιατί νοιώθει τὴν παγίδα πού τῆς ἐτοιμάζουν στὸ λασπωμένο ἀνώμαλο σοκάκι. Φτωχὲ σύντροφε τῆς χωριάτικης βασανισμένης ζωῆς!

Πρὶν φτάσῃ καλὰ—καλὰ τραδαίει ἀπὸ τὴ ποδιά τῆς μιὰ τσίτα σῦκα καθαρά καὶ νόστιμα. Βγάζει τὴ τσικουδιά τῆς ἀπόψε καὶ ξαίρει αὐτὴ πὼς ὁ μεζὲς εἶναι ἀπαραίτητος.

Φωνὲς καὶ γέλοια τὴν ὑποδέχονται. Ὅλα τὰ ἱσπίτια τῆς μικρούλας γειτονιάς ἔχουν στείλει καὶ ἀντιπροσώπους ἀπόψε—σὰν καὶ κάθε βράδυ—στὴ χαρούμενη συγκέντρωσι γύρω ἀπὸ τὸ καζάνι. Ἡ συζήτησις ἔχει ἤδη ἀρχίσει καὶ κάθε μυστικὸ τοῦ χωριοῦ σὰν δρεῖ στὴ δημοσιότητα καὶ πλανηθεῖ γιὰ λίγο στῆς φαντασίας τοὺς ἀνθόκηπους ἀφήνει τὴ θέσι του στὸ ἐιρήμενο καὶ ἐξαφανίζεται στὶς ἀγκαλιὰς τοῦ καπνοῦ γιὰ νὰ παραδοθῇ μαζί του στὸ μυστήριον τῆς σκοτεινῆς νυκτιάς.

Βρῆκε ἐκεῖ τὴ γειτόνισά τῆς τὴ Βαγγελιώ νὰ ράβῃ μιὰ κουρελοῦ, τὴ κυρὰ—Λένη μὲ τὴ ρόκα τῆς, τὴ Κατίνα μὲ τὸ πλεκτό τῆς, τὸ Γιάννι νὰ ψήνῃ κουκιὰ καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλους πού ἡ γλῶσσα τοὺς δὲν παύει νὰ συναγωνίζεται σὲ γρηγοράδα τὸ χέρι. Καὶ εἶναι ὅλοι πρόσχαροι διψασμένοι γιὰ «κουβέντα» ὕστερα ἀπὸ τὸ ξεμονάχιασμα στῆς μέρας τὲς δουλειάς.

Κάθε τόσος τὸ «τσικουδοπότυρο» κάνει τὸ γύρο τῆς συντροφιάς καὶ ἡ τσικουδιά ζεστή—ζεστή λύνει πιό τερο τὴ γλῶσσα.

—Ἐφτά κι' ἐφτά—λέει συνεχίζοντας μιὰ συζήτησι ἡ Βαγγελιώ—δεκατρία. Ἐ, γειτόνισσα; Ἐτσά ναι;

—Γροῖκα! Ὅϊδά; Ἐφτά κι' ἐ-

φτά ἰδεκαπέντε.

—Ὅϊ μπρέ. Ἐφτά κι' ἐφτά δεκάξε. Μὰ ἡ θειά μου ἡ Μανωλάκενα προφτάνει!

—Ὅσκες καλότυχες. Ἐφτά κι' ἐφτά δεκατέσσερα κι' ὄχτῳ κι' ὀχτῶ δεκάξε.

Ἡ κάθε φωνή, τὸ κάθε γέλοιο προσθέτει καὶ μιὰ χαρούμενη νότα γοητείας στὴ καπνισμένη ἀτμόσφαιρα.

Ἡ φωτιά ξεχύνεται σ' ἕνα τρελλὸ ρυθμὸ χοροῦ ἐνῶ ἀπὸ τὴ μικρούλα κἀνοῖα ξεφεύγει ἀτόφικ ἡ τσικουδιά σιγοτραγουδώντας τὸν ὕμνον τῆς δημιουργίας τῆς. Κι' ὁ ἄερξας μαγεμένος κατεδαίνει ἀπὸ τὰ ὕψη γιὰ νὰ πάρῃ μαζί του λιγάκι χαρὰ καὶ νὰ τὴ σκορπίσῃ στὸ διάβα του.

Περασμένα μεσάνυχτα! Τὸ σκοτάδι ἔχει τυλίξει μὲ τὰ φτερά του τὰ ἐδένινα τὸ χωριό.

Κανεῖς στὸ δρόμο. Ἡ γαλήνη—γλυκεῖα ἀυτὰπάτη—μονάχα ξαγρυπνᾷ. Γιὰ συντροφιά τῆς, τῆς μένουν ἄγρυπνοι οἱ λίγοι ἐργάτες τοῦ καζανιοῦ πού ἴσως ὁμως νὰ βρίσκονται πολὺ μακριὰ ἀπ' αὐτήν. Τὸ φεγγάρι πλησιάζει πρὸς τὴ δύσι τοῦ σὰν νὰ διαδέχεται, λές, νὰ διγγηθῇ ὅσα εἶδε κι' ἄκουσε αὐτὴ τὴ νύχτα καὶ ἡ φωτιά ἐξακολουθεῖ νὰ φωτίζῃ μὲ χρυσοκόκκινες ἀνταύγειες τὰ γύρω σπίτια.

ΝΙΤΣΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΝΑΝΥΨΑΝΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΜΑΣ

Ὁ στρατιώτης Ἀννισάκης Μιχαήλ τοῦ Σταματίου κλάσεως 1948 ἐκ Προβάρματος Ἀποκορώνου ἀπέστειλε πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον Ἀγ. Λαυκὰ κ. Στυλ. Κωστανταράκη καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἀναγνωρίζει ἀνδρικότατα τὸ σφάλμα τοῦ θηλαῖ κατὰ τὸν πλέον ἔντονον τρόπον ὅτι εἶναι ἀποφασισμένος νὰ δώσῃ τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀγαπημένην του πατρίδα.

Ὅμοιαν ἐπιστολὴν μᾶς ἀπέστειλαν ὁ στρατιώτης Ντοκάκης Ἰωάννης τοῦ Μιχαήλ κλάσεως 1948 ἐκ Χανίων.

Χαιρετίζομεν μὲ ἰδιαιτέρην χαρὰν τοὺς ἐπανερχομένους εἰς τοὺς κόλπους τῆς αἰωνίας πατρίδος μας ἀδελφούς μας, δέδοται ὅτι τοῦ λοιποῦ οὗτοι συναισθανόμενοι τὸ μέγεθος τῆς σήμερον σφάλματος τῶν θά προσπαθῶσιν νὰ φανοῦν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΜΑΣ

Βασίλειος Χαρ. *Αναγνωστάκης* εκ Γερανίου Κυδωνίας Κρήτης

"Επεσεν ήρωικά υπερασπίζοντας τη Γέφυρα Καδοσίλων Άμαλιάδος τη 19 Δεκεμβρίου 1948.

Ανδρέας Ευλάκης

Στρατιώτης εκ Γερανίου Κυδωνίας κλάσεως 1946:

Συλληφθείς αιχμάλωτος τόν Όκτώβριον 1948 υπό των συμμοριτών κατώρθωσε να αποδράση μετά δήμενον φονεύσας τόν φρουρόν του και επανελθών εις τό τάγμα του εξηκολούθησε μαχόμενος μετά γενναιοψυχίας μέχρι της 8 Απριλίου 1949 οτε έφονεύθη εις Πυργούλια Ναυπακτίας.

Συνλ. Χαρ. Παρδαλάκης

Στρατιώτης εκ Γερανίου Κυδωνίας κλάσεως 1944

τελειόφοιτος Ανωτάτης Έμπορικης σχολής πατριώτης, έφονεύθη έν τη έκτελέσει του καθήκοντος την 17—7—49.

Βασίλειος Ι. Γιαλεδάκης

Στρατιώτης πολυβολητής εκ Ν. Χώρας Χανίων κλάσεως 1943 Έφονεύθη εις Καρπενήσι την 20 Μαρτίου 1949.

Χαράλ. Μάρκ. Μπουζάκης

εκ Ν. Χώρας Χανίων κλάσεως 1946 έφονεύθη εις Γράμμον τόν Όκτώβριον 1948.

Κωνσταντίνος Τσιχλάκης

έπιλοχίας εκ Κάμπων Κυδωνίας έφονεύθη εις Βίτσι την 4—4—49

Γεώργιος Σταφαράκης

Στρατιώτης εκ Κερκιά Αποκορώνου κλάσεως 1945 έφονεύθη εις Βίτσι την 28 Αυγούστου 1949.

Ταπεινάκης Δημήτριος

στρατιώτης εκ Σταλού Κυδωνίας κλάσεως 1944 έφονεύθη ήρωικάς τη 14 Σεπτεμβρίου 1948 εις ύψωμα Τούμπα περιοχής Καστοριάς.

Αντώνιος Γεωρ. Κορναράκης εκ Νεροκούρου κλάσεως 1947 έπεσεν εις Ροδόπολιν Σερρών την 9—3—1949. Προήχθη μετά θάνατον εις έπιλοχίαν και τώ άπενεμήθη τό Άργυροβόλον Άριστεόν άνδρείας.

Κων(ν)τίνος Ι. Προβατάρης στρατιώτης

σωφέρ κλάσεως 1946 εκ Χανίων έφονεύθη την 18 Αυγούστου 1948 εις τό ύψωμα Καραούλη Καστοριάς.

Γεώρ. Έμμ. Νικολουζάκης στρατιώτης

εκ Νέου Χωρίου Αποκορώνου κλάσεως 1947 554ου Τάγματος έφονεύθη την 9ην Σεπτεμβρίου 1949 εις τας μάχας του Μπέλλες.

Μιχαήλ Ίω. Φραντζεσκάκης έπεσε γενναίως μαχόμενος κατά των συμμοριτών την 8—8—48

εις τας κορυφάς του Μπέλλες. **Κυριάκος Έμμ. Δασκαλάκης** εκ Ν. Χώρας Χανίων

στρατιώτης σωφέρ κλάσεως 1943 Έφονεύθη την 31 Αυγούστου 1948 εις Άμούδιαν.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Ό διαβόητος άρχισυμμορίτης καπετάν Γιώργης επί τέλους έξοντώθη, άφού είχε κορέσει τό έγκληματικό του όργιο εις βάρος του Κρητικού λαού. Ό αίψοδιψής έγκληματίας ύπήρξε τό δεξι χέρι της κομμουνιστικής κλίκας εις την Νήσον μας και γνήσιος έκπρόσωπος της τακτικής και της ψυχολογίας του κομμουνισμού. Αποκτηνωμένος με τό δηλητήριο του ρίσους και του τυφλού φανατισμού που διδάσκει ή κατάρα αυτή της άθροωπότητος που λέγεται κομμουνισμός, ήταν ίκανός διά κάθε έγκλημα φθάνει να τό διατασσε τό κόμμα. Με τά έργα του απέδειξε μέχρι ποίου σημείου καταπτώσεως και άποκτηνώσεως μπορεί να οδηγήση έναν άνθρωπον ή κομ

μουνιστική «Ιδεολογία». Αντικανος ν' αντιδράση εις τίς σατανικές έντολές, που δέν γνωρίζουν φραγμόν ούτε όρια, με έγκληματική προδιάθεση και με προσόντα χασάπη, κατέστη τό πιό κατάλληλο όργανο έκτελέσεως των προδοτικών έντολών. Άλλά τό έγκλημα έλαβε τέλος, με την έξόντωσιν του άρχιεγκληματίου.

Έμείς συγχαίρομεν ιδιαίτερος τόν φίλον άποσπασματάρχην κ. Δασκαλάκη διά την έπιτυχίαν του, μετά την άλλην μεγάλην γνωστήν έπιτυχίαν του ίδιου δηλαδή την έξόντωσιν του Ποδιά στο Ψειλορίτη.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί κ.κ. συνδρομηταί μας οί όποιοι λαμβάνου καθυστερημένο τό περιοδικόν, δέν έλαβαν τεύχη τινά να μάς γράψουν σχετικώς ίνα προβώμεν εις καταλλήλους ένεργείας εις τά άρμόδια ταχυδρομικά γραφεία προς άποφυγήν τοιούτων άνωμαλιών εις τό μέλλον, καθόσον τό περιοδικόν άποστέλλεται εις πάντας άνελ λειπώς.

(Έκ της Διευθύνσεως)

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τόν φίλον Μιχαήλ Παπαδογιαννάκην εις Μανδραδό Λέσβου άποκκλήσαντα υίο, συγχαίρομεν ευχόμενοι να του ζήση.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν ἀνεκδότων ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Ἐθνάρχου Ἐλευθ. Βενιζέλου ἕνα διὰ τούτων ἀποκτήσουν σαφὴ ἀντίληψιν οἱ νέοι μας κυρίως τοῦ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως τούτου καὶ ἐμπνευσθοῦν εἰς πίστιν καὶ ἀποφασιστικότητα ἐκ τοῦ παραδείγματός του.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Ἡ λάμψη πού ἐφώτισε τὴν Ἑλλάδα

Τὴ νύκτα τῆς 23ης Αὐγούστου 1864 πού ἐγεννᾶτο ὁ Βενιζέλος, διηγούνται ὅτι ἕνας γέρος πού ὑπηρετοῦσε εἰς τὸ τελωνεῖο τῶν Χανίων εἶδε μιὰ λάμψιν πού ἐφώτισε ὅλη τὴ γύρω περιοχή!

Προφητικὸ μῆνυμα!

Ἡ ζωὴ του δλόκληρη ἦταν ἡ λάμψιν πού ἐφώτισε τὴν Ἑλλάδα μὲ τρόπαια, μὲ μεγαλεῖα καὶ μὲ δόξα.

Σὲ ὀνομάζω Ἐλευθέριον νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς

Ἡ μητέρα τοῦ Βενιζέλου εἶχεν ἀποκτήσῃ καὶ ἄλλα παιδιά. Τῆς πέθαναν ὅμως ὅλα, βρέφη ἀκόμα. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸν Βενιζέλο, πῆγε σ' ἕνα μοναστήρι κοντὰ στὰ Χανιά, προσηυχήθη στὴν Παναγία καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ τῆς προστατεύσῃ τὸ νέο παιδί. Καὶ ὅταν γινόταν ἡ βάπτισις, κάλεσε τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς καὶ τελῶσε τὸ μυστήριον. Καὶ κεῖνος, βαπτίζοντάς τὸν Βενιζέλο εἶπε:

—Βαπτίζω σε στὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ σὲ ὀνομάζω Ἐλευθέριον, νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃς τὴν Κρήτη!

Τριάντα χρόνια ἀργότερα ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὕψωνε στὸ Ἀκρωτήρι τὴ σημαία τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρέας

Στὴν παιδική του ἡλικία ὁ Βενιζέλος δὲν ἔκαμνε ποτὲ συντροφιά μὲ νεωτέρους του. Τοῦ ἄρεσε πάντα νὰ πηγαίνει μὲ παιδιά μεγαλειτέρά του. Καὶ ὅμως ἀφηγοῦνται ὅτι ἦταν πάντοτε ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρέας, ἀπολαμβάνων ἀπὸ τοὺς φίλους του ὅχι μονάχα τῆς ἀγάπης, ἀλ-

λὰ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας των ἐκτιμήσεως.

Μελέτη ἐπάνω στὴ στέγη

Ὁ Βενιζέλος ἀπὸ μικρὸς ἦτα πολὺ μελετηρὸς. Μιὰ μέρα ἡ μητέρα του τὸν εἶχε χάσει καὶ δὲν τὸν εὑρίσκει πουθενά. Γύρισε στὸ σπίτι καὶ ἔβαλε τίς φωνές. Ὁ Βενιζέλος ὅταν τὴν ἄκουσε ἔσπευσε νὰ ἐμφανισθῇ, κρατώντας ἕνα βιβλίο στὸ χέρι.

—Ποῦ ἦσουν, μωρὲ παιδάκι μου;

—Διάβαζα κάπου πού εἶχα βρῆ ἡσυχία.

Εἶχεν ἀναρριχηθῇ στὴ στέγη καθισμένος ὥρες δλόκληρες σὲ μιὰ ἀπόκρυφῃ γωνιά πρὸς τὴ δυτικὴ ἀποψιν, μελετοῦσε τὸ μάθημά του.

Ἄν ἐτόλμῃς νὰ μὲ διορθώσῃς οὔτε ὁ γυμνασιάρχης μου

Ὅταν ἦτο μαθητὴς γυμνασίου, εἰς τὰς ἐκθέσεις ἐπαιρνε πάντοτε ἄριστα. Κάποτε ὁ γυμνασιάρχης Χανίων θέλησε νὰ τοῦ διορθώσῃ μιὰ ἐκθεσί. Ὁ Βενιζέλος ἐγίνε ἔξω φρενῶν καὶ τὸν ἠπέλιξε νὰ τοῦ ἐπιτεθῇ ὅταν θὰ ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ γυμνάσιον. Ὁ γυμνασιάρχης τὰ ἔχασε καὶ παρητήθη τῆς διορθώσεως.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ ἐπεκαλεῖτο συχνά. Τὸ 1934 ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῇ ἕνα κοινὸ ἀνακοινωθὲν τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ, ὁ κ. Παπαναστασίου παρετήρησε ὅτι τὸ ὕφος τοῦ ἦτο διαλλακτικόν.

—Ἄκουσε δὴ φίλτατε, ἀπῆντησε μὲ θυμὸ, ἀλλὰ χαριτολογῶν κάπως ὁ Βενιζέλος. Ἐμένα δὲν ἐτόλμῃς νὰ μοῦ διορθώσῃς ἐκθεσί ὁ γυμνασιάρχης μου ὅταν ἦμουν μαθητὴς καὶ θὰ δεχθῶ διορθώσεις τώρα!

Οἱ συμμαθηταὶ του τὸν ἐλάτρευαν καὶ τὸν ἄκουαν

Ὁ Βενιζέλος ἐστάλη ἀπὸ τὸν πατέρα του νὰ συμπληρώσῃ τὰς γυμναστικὰς του σπουδὰς στὴ Σύρα ὅπου ἔκαμε τίς δυὸ τελευταῖες τάξεις. Ἦταν ἡ δευτέρη φορὰ πού πῆγαινε ἐκεῖ. Τὴν πρώτη φορὰ εἶχε πάει μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης

τοῦ 1866, δύο μόλις ἐτῶν, ὅταν ὁ πατέρας του ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν κρεμάλα πού τὸν εἶχαν καταδικάσει οἱ Τούρκοι.

Εἰς τὸ γυμνάσιον ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς συμμαθητάς του λόγῳ τῆς ἀνωτερότητος καὶ τοῦ δυνατοῦ χαρακτήρος του. Οἱ συμμαθηταὶ του τὸν ἠγάπων καὶ τὸν ἐξετίμων. Πρὸ ἐκάστου μαθήματος οἱ ἄλλοι μαθηταὶ συνεκεντροῦντο γύρω του καὶ ἤκουον τὸν Βενιζέλον πού ἀνέπτυσε τὸ μάθημα. Οἱ καθηγηταὶ του τὸν ἐθαύμαζον.

«Θὰ γίνῃς μέγας ἀνθρώπος ἢ μέγας διάβολος»

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ἦτο ἀκόμη μαθητὴς ἐξεδηλώθη ἡ αὐτοπεποίθησις του καὶ ἡ φανατικὴ πίστις εἰς ὅ,τι ἐνόμιζε πῶς ἦταν σωστό. Τὸ ἴδιο προσὸν πού ἀργότερα τὸν ἔκαμε μέγαν κυβερνήτην.

Ἀλλοῖμονο σὲ κεῖνον πού θὰ τολμοῦσε νὰ τοῦ ἀντιταχθῇ. Ὁ Βενιζέλος ἦταν ἔτοιμος νὰ ὑποστηρίξῃ τίς γνώμες του ἀκόμη καὶ μὲ τὴ βία.

Ἔτσι ὁ γυμνασιάρχης του, ἕνας ἀγαθὸς ἀλλὰ καὶ σχολαστικὸς τύπος τοῦ παλιοῦ καιροῦ τοῦ εἶπε:

—Βρὲ παιδί μου Βενιζέλε, ἐσύ θὰ γίνῃς ἢ μέγας ἀνθρώπος ἢ μέγας διάβολος!

Ἀπὸ παιδί ἀκόμη εἶχε τὴ δύναμιν νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ κἀν πιστοὺς ὁπαδοὺς

Μιὰ μέρα, ἐνῶ περιμέναν τὸ γυμνασιάρχη νὰ τοὺς κάμῃ μάθημα, ὁ Βενιζέλος ἀνέβηκε στὴν ἔδρα καὶ ἐβγάξε λόγο στοὺς συμμαθητάς του, ἐνῶ συγχρόνως ἔτρωγε ἕνα κουλούρι.

Ξαφνικὰ ἱμῆκε ὁ σχολαστικὸς καὶ γεροπαράξενος γυμνασιάρχης Παντούρης καὶ ὁ Βενιζέλος μόλις πρόφθασε νὰ κατακυλίσῃ ἀπὸ τὴν ἔδρα χωρὶς νὰ τὸν δῇ.

Δὲν πρόφθασε ὅμως νὰ σκοῦσι τὰ σουσάμια καὶ ὁ γέρος γυμνασιάρχης ἐγίνε ἔξω φρενῶν γιὰ τὴ βεβήλωσιν τῆς καθηγητικῆς ἔδρας.

(Συνεχίζεται)

ΔΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ

“Ένα αγωνιώδες και βασανιστικόν ἐρώτημα πού εἶναι μαζί και παράπονο, πλανᾶται σήμερον μέσα στήν ψυχήν τοῦ κάθε Ἑλλήνου. Διατί λοιπόν ἡ μεγάλη συμφορὰ τοῦ πολέμου νά ἔχη ἀτλῶση οὐκ ἔχω χρόνια τώρα τὰ μαῦρα της φτερά πάνω στόν μαρτυρικόν τοῦτο τόπο; Διατί τόσες θυσίες; Διατί τόσα πένθη και συμφορές;

Νά ἓνα ἐρώτημα πού ζητᾷ νά ἐξηγηθῶν τραγικά γεγονότα και νά καταλογισθῶν εὐθύνες. Ἡ μήπως εἶναι ἱστορική ἀναγκαιότης πού ἐπιβάλλεται σάν νόμος ἀπαράβατος εἰς τήν μοῖραν τοῦ λαοῦ μας;

Οὐδείς δύναται ν’ ἀρνηθῇ σήμερον τήν εὐθύνην τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος διὰ τὸ σημερινόν της κατάντημα. Μὰ και οὐδείς δύναται ν’ ἀρνηθῇ ὅτι εἰς τοῦτο συνετέλεσεν τὰ μέγιστα μία τραγική ἀναγκαιότης, ἡ ὁποία ἀναπηδᾷ μέσα ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων και ἐκδηλώνεται μὲ τὴν διαμόρφωσιν πολυμόρφων ἀντιθέσεων αἱ ὁποῖαι τελικῶς ἐξελίσσονται εἰς συγκρούσεις και καταστροφάς. Ἰσως ἀκόμα τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νά ξεφύγῃ τοὺς νόμους τῆς ὕλιστικῆς ἀναγκαιότητος, περιικλείει μέσα του μαζί μὲ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν και τὴν ἀδυναμίαν τῆς αὐτοκαταστροφῆς. Πάντως ὁμως τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἀδυσώπητον. Αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστὴ ρίχθῃ ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη και οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἔταξε εἰς τὸν ἑαυτὸν του φαίνονται ἐσφαλμένοι και σαθροί. Ὁ κύκλος τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ φαίνεται πολὺ περιορισμένος και τὸ ὕλιστικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐκυρίαρχησε εἰς αὐτόν, τὸν κατέστησε τόσον σκληροτράχηλον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ὥστε νά καταστῇ πολὺ γρήγορα ἐρμαιῶν τῶν ἀντιθέσεων εἰς ὁποῖες ὁ ἴδιος ἐγέννησε.

Εἰς τὴν δύνην τῶν ἀντιθέσεων αὐτῶν παρεδόθη ἡ χώρα μας ὡς ἐξηλαστήριον θῦμα. Καί εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ τραγικότης τοῦ ἐλληνικοῦ δρά

ματος. Ὅτι δηλαδή τόσον ὁ πόλεμος τοῦ 40—41 και ἡ ἐπακολουθήσασα κατοχὴ μὲ τὰ ἴστρομερὰ δεινὰ της, ὅσον και ἡ σημερινὴ κατάστασις, οὐδόλως ἔχουν τὴν προέλευσίν των ἐκ τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος. Καί ὁ μὲν πόλεμος τοῦ 40—41 ὃ πῆρξε ἀποτελεσματῆς πάλης διὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ κόσμου τῶν μεγάλων «πολιτισμένων» εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἡ δὲ ἐπακολουθήσασα κατοχὴ, συνέπεια τούτου. Ἐπίσης ἡ σημερινὴ κατάστασις, ἡ ἰδιαιτέρως τῆς χώρας μας, εἶναι ἀφ’ ἐνός μὲν ἀποτελεσματῆς τοῦ πολέμου και τῆς κατοχῆς, ἀφ’ ἑτέρου δὲ τῆς διεξαγόμενης διαμάχης περὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου. Τέλος τὸ κομμουνιστικὸν ἰδεολογικὸν δηλητήριον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κύριον στοιχεῖον τοῦ σημερινοῦ καταντήματος, εἶναι δημιούργημα τῆς διεισπραμένης εὐρωπαϊκῆς σκέψεως και ὄργανον τοῦ Σλαβικοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ. Οὔτε ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε περιικλείει κανὲν στοιχεῖον τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος. Εἰσέχθη ὑπὸ ξένων εἰς τὸν ἐλληνικὸν ὀργανισμόν ὑπὸ συνθήκας τὰς ὁποίας ἐδημιούργησαν οἱ ξένοι διὰ σκοποὺς ξένους.

Και ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζεται σήμερον διὰ νά ἐξαφανίσῃ τὸ δηλητήριον και νά συντρίψῃ τὴς συνέπειάς του. Αἱ συμφοραὶ και αἱ θυσίαι εἶναι αἱ ἀναγκαῖαι συνέπειαι τοῦ μεγαλειώδους τοῦ ἀγῶνος.

Ποῖον εἶναι τὸ κύριον ὄπλον μας εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν;

Ὡς εἶπομεν ὁ σημερινὸς ἀγὼν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀποτοξείνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας ὄργανισμοῦ. Ἡ προσβολὴ ὑπῆρξε και ρία και μέγα μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ προσεβλήθη. Κύριον κατὰ συνέπειαν ὄπλον διὰ τὴν ἐξοδετέρωσιν τῆς προσβολῆς περὶ νά εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀντίδοτον τῆς τοξίνης. Εἶναι ὁ ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἡ χεῖρ τοῦ ἐθνικοῦ. Τὶ ἐννοοῦμεν μ’ αὐτό; Ἐναντὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ ὀλοκληρωτικοῦ ἰδεώδους κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἀ-

ποσελεῖ ἓνα ἄρροισμα ἀναγκῶν, ἀντιπαρατίσσεται τὸ ἑλληνικὸν ἰδεῶδες κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἔχει συνείδησιν και εὐθύνην και ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον προσωπικότητα. Καί τὸ μὲν κομμουνιστικὸν ἰδεῶδες ὁδηγεῖ εἰς τὴν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινῆς σκλάβων ὅπου οἱ ἀρχόντες στηριζόμενοι ἐπὶ τὴν κομμουνιστικὴν ἀντιλήψιν περὶ ἀνθρώπου τοῦ ἀφαιροῦν κάθε ἔχνος ἐλευθερίας—ἀφοῦ κατὰ τὴν γνώμην των δὲν ἔχει ἀνάγκην ταύτης—ἰσχυριζόμενοι ὅτι οὕτω θὰ τοῦ ἐξασφαλίσουν καλύτερη διατροφὴ, ἐνῶ τὸ ἑλληνικὸν ἰδεῶδες ὁδηγεῖ εἰς τὴν διαμόρφωσιν κοινῆς ἐλευθερίας ἀνθρώπων.

Ἐναντὶ τοῦ ὕλιστικοῦ ἰδεώδους κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ πάντα εἶναι ἐκδηλώσεις ὕλης δυνάμεως και ἔξω τῆς ὕλης δὲν ὑπάρχει τίποτα, ἀντιπαρατίσσεται τὸ χριστιανικὸν ἰδεῶδες κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ νόμος τῆς ἀγάπης ὡς ἐκδήλωσις τῆς θείας βουλῆς ἀποτελεῖ τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς ζωῆς τῆς ὁποίας ἡ πηγὴ εὐρίσκεται εἰς τὴν Θείαν Ὑπόστασιν.

Καί τὸ μὲν ὕλιστικὸν ἰδεῶδες καθιστάμενον στοιχεῖον διαπαιδαγωγήσεως και πίστεως διὰ τοὺς ἀνθρώπους μιᾶς κοινωνίας τοὺς ὁδηγεῖ εἰς πλήρη ἀποκλήνωσιν καὶ ἡθικὴν πόρωσιν, ἐνῶ τὸ χριστιανικὸν ἰδεῶδες, εἰς τὴν αὐτὴν περίπτωσιν, ἀνυψώνει τοὺς πιστοὺς του εἰς τὸ ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἡθικῆς, ἐξευγενίζει τοὺς χαρακτήρας και ἐδραιώνει ἥρεμον και σταθερὰν πηγὴν ἀτομικῆς και κοινωνικῆς εὐτυχίας.

Ὑπερασπίζομεν συνεπῶς τὰ ἰδεῶδη τοῦ πολιτισμένου βίου ἐναντὶ τῆς κτηνωδίας και τῆς βαρβαρότητος. Τὴν ἐλευθερίαν και τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐναντὶ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ και τοῦ ὕλισμοῦ.

Δι’ ἡμᾶς ὁμως τοὺς Ἕλληνας ὁ ἀγὼν οὗτος ἔχει και μίαν ἄλλην πρὸς ἄμεινον και ἐπιτακτικὴν ὄψιν. Ὑπερασπίζομεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους και τῆς φυλῆς μας. Διότι ἡ ἐπιθεσις στρέφεται ἐναντίον παντός ἐλ-

ΔΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ

ληνικοῦ, καίτυχὼν ἦτα μας σημαίνει πλήρες ξερίζωμα τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἀντικατάστασιν τούτου διὰ Σλαβικοῦ, ἵνα σταθεροποιήσουν τὴν κυριαρχίαν των οἱ Σλαῦοι εἰς τὴν στρατηγικωτάτην περιοχὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀγὼν κατὰ συνέπειαν εἶναι ἂν γὰρ ν δ ι' ὅ λ α. Οἱ Σλαῦοι καὶ τὰ ὄργανά των ἀναπτύσσουν τὴν ἐπίθεσιν των δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ μὲ τις γνωστὰς βλέψεις των, θέτουν ὡς κύριον ἄμεσον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀφαίρεσιν ἐλληνικῶν ἐδαφῶν, ἀποβλέποντες οὕτω εἰς τὸ νὰ καταστήσουν τὸ ἐλληνικὸν κράτος μιᾶ ἀσήμαντη γωνία πὺν γρήγορα θὰ ἐκλείψῃ.

Ὁ συμμοριτισμὸς εἰς τὸν ἐξωφρενικὰ προδοτικὸν καὶ ἐγκληματικὸν δρόμον του, κατέστη ὄργανον ἐπιδιώξεως τοῦ σκοποῦ τούτου, μὲ πυρίνα τῇ μικρῇ σλαβομακεδονικῇ μειονότητι καὶ μὲ ὄργανα καὶ πλοκάμους ὅλους ὅσους κατόρθωσε νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ υποδουλώσῃ μὲ τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ καὶ προοδευτικὰ συνθήματα, τὰ ὁποῖα τόσον αἰσχροῦ ἐκαπηλεύθη.

Αὕτῃ εἶναι μὲ λίγα λόγια ἡ κατὰστασις. Τραγικὴ ὥμῃ, ἀπειλητικὴ. Ἐναντι αὐτῆς παρατάσσεται ἀκατάβλητον τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων. Ἡ θέλησίς των νὰ ζήσουν ἐλευθεροί. Ἡ πίστις των εἰς τὰ ἰδεώδη τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ βάθρα τῆς πολιτισμένης ζωῆς. Λαὸς καὶ στρατός, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες. Ὅλοι μας μὲ μίαν ψυχὴν μὲ μίαν θέλησιν καὶ μίαν πίστιν, ὑπομένομεν τὰ πάντα ἀγωνιζόμεθα καὶ πεθαίνομεν ἀλλὰ δὲν ὑποκύπτομεν. Χθὲς ἐμεῖς σι' Ἀλβανικὸν μέτωπον, σήμερον τ' ἀδέλφια μας στὸ Γράμμο, ὅλοι μαζί πότε μὲ τὸ ὅπλον τὸ χερί πότε μὲ τὴν ἀξίνη καὶ τὸ τσαπὶ στὴ τίμια δουλειὰ δ ο υ λ ε ύ ο μ ε κ α ι π ο λ ε μ ᾱ μ ε. Γιατὶ αὕτῃ φαίνεται νὰ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν Ἑλλήνων. Νὰ βρεῖωμεν μὲ ἰδρώτα καὶ αἷμα τὸ λιγιστὸ ψωμί μας πρὶν τὸ γενοῦμε. Νὰ ζοῦμε μέσα σὲς καταιγίδες πὺν χαλυβδῶ.

νουν τὴ ψυχὴ καὶ γιγαντώνουν τὸ φρόνημα. Ν' ἀντιμετωπίζωμε μπόρες καὶ καταιγίδες πὺν γεννήθηκαὶν σὲ ξένους τόπους καὶ ἦλθαν γὰρ νὰ ξεσπάσουν στὸν Ἰερὸ τοῦτο Βράχο πὺν λέγεναί Ἑλλάς.

Τὸ ἔργον εἶναι βαρὺ καὶ αἱ θυσίαι ἑτεράσται πρὸ παντὸς διὰ τὴν χώραν μας ὅστερ' ἀπὸ τόσες δοκιμασίαι. Τὰ μαῦρα φτερὰ τοῦ πένθους καὶ τῆς θλίψεως ἔχουν σκεπάσει τὴν ψυχὴν μας καὶ τὰ παλιὰ καὶ πρόσφατα ἐρεῖπια ἔχουν καλύψῃ τῆς πατρίδος μας τὰ ἅγια χώματα, ἐνῶ ἐλπίδες καὶ ὄνειρα σωριάστηκαν σὲ μιὰ μέρα σὲ σωρὸν ἀπὸ ἄχρηστα. Καὶ μέσα σ' ὅλα αὐτὰ ἐνῶ οἱ φλόγες μᾶς περιζώνουν καὶ ἀπειλοῦν τὰ πάντα, τὸ θαῦμα πραγματοποιεῖται. Ἡ ἡμέρα τῆς Νίκης ροδοχαράζει. Τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ὀπλισμένα μὲ τὰ ἀήττητα ἐλληνικὰ ὅπλα—τὴν πίστιν εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Ἑλλάδος—καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν τῶν μεγάλων συμμάχων πολιτισμένων καὶ ἐλευθέρων λαῶν, προμαχόυντα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθε-

ρίας, βαδίζουν πλέον ἀποφασιστικὰ πρὸς τὸ τέρμα τοῦ νικηφόρου ἀγῶνος.

Πιστοὶ εἰς τὴν ὑποθήκην ἐκείνων πὺν ἔδωσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, μὲ τὴν ἀετήσια ψυχὴ καὶ τὸ ἄτσαλένιον φρόνημα, οἱ ΝΕΟΕΛΛΗΝΕΣ συντρίβουν τοὺς ἐχθροὺς καὶ θεμελιώνουν ἓνα λαμπρὸν μέλλον. Σταθεροὶ καὶ ἀποφασιστικοὶ ἔναντι τῆς ἀθλίας ἀρβαντοβουλγαρικῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς συμμοριτικῆς προδοσίας, πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑθνικοῦ, θεμελιώνουν σήμερον μὲ τὸ ἡρώϊκον πνεῦμα καὶ τὴν συνειδητὴν πίστιν τὴν ὅ ν ι κ ῆ ν μ α ς Ἀ ν α γ ε ν ν ῆ σ ι ν.

Αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ κλίνουν εὐλαβικὰ τὸ γόνυ καὶ μ' εὐγνωμοσύνην θ' ἀναμνησκονται τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ἀγῶνων τούτων, διὰ τῶν ὁποίων, ὅπως καὶ εἰς τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Θερμοπύλιν, ἐθεμελιώθησαν νέες Δόξαι καὶ νέοι Παρθενῶνες.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς ἀπαντήσεις τῆς Γεν. Δ)σεως ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν εἰς τὰς ὁποίας προέδρῃ καὶ τὸν δημοσιευμάτων τῶν «Μαχητῶν» ἐπὶ διαφόροις τοπικῶν ζητημάτων. Συστήνομεν εἰς τοὺς φίλους μας ὅπως μᾶς γράφουν διὰ κάθε ζητήματα ἀφορῶν τὸ χωρίον τοῦ κατωτέρω μὲν εἰς τὰς στήλας μας καὶ προβαλλόμεν εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας.

Πρὸς

τὴν Δ)σιν «Μαχητοῦ»

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Μαχητῆς» καταχωρηθέντος δημοσιεύματος περὶ ἀνάγκης διορισμοῦ διδασκάλου εἰς Ποταμίδα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι διωρίθη τοιοῦτος.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

Πρὸς τὸν Δήμον Χανίων
Διαδίδοντες ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἐπὶ

ἀπόκομμα τοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Μαχητῆς» καταχωρηθέντος δημοσιεύματος περὶ εὐπρεπισμοῦ τῆς Δημοσίας Ἀγορᾶς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐξετάσητε τὰ διατυπούμενα παράπονα.

Ἐντολῇ Γ. Δ. Κ.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. ΠΑΠΑΔΡΑΚΑΚΗΣ

Πρὸς

τὴν παρ' ἡμῖν Ὑπηρεσίαν Ἐφοδιασμοῦ

Διαδίδοντες ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἐπὶ ἀπόκομμα τοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Μαχητῆς» καταχωρηθέντος δημοσιεύματος περὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς Κοινότητος Πελεκάνου ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν τροφίμων παρακαλοῦμεν ὅπως ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα εἰσηγηθῇτε ἡμῖν πάσαν δυνατὴν εὐνοϊκὴν λύσιν.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΕΟΛΑΙΑ Ν. ΧΑΝΙΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολήν τῶν συνεργαζομένων Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ν. Χανίων πρὸς τὴν Φιλελευθέραν Νεολαίαν. Θεωροῦμεν δὲ ὑποχρέωσίν μας νὰ τενίσωμεν πρὸς τὴν ἀξιοτάτην διαίτησιν τῶν συνεργαζομένων Ἑνώσεων ὅτι δὲν ἐξετελέσαμεν εἰμὴ μόνον τὸ καθήκον μας διὰ τῆς ὁλῆς λύσεως τῆς πλήρους ἀλληλεγγύης μας πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ δυστυχοῦντας ἀγρότας μας. Ἄς εἶναι δὲ θέλω οἱ ἀγαπητοὶ μας φίλοι ἀγρόται ὅτι θὰ μᾶς εὕρουν πάντα προθύμους νὰ ὑποστηρίξωμεν μενεακτικὴν ὁρμὴν καὶ ἀποφασιστικὸν τητὰ ἀπαντὰ τὰ δίκαια αἰτήματά των. Διότι πιστεύομεν καὶ ἔχομεν διακηρύξει ὅτι ὁ ἀγρότης μας εἶναι τὸ θεμέλιον καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑθνους καὶ μόνον, ἡ προκοπὴ τοῦ του μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ πρόσδον. Ἀκόμα πιστεύομεν—καὶ τοῦτο ἀποδεικνύουν καὶ τὰ γεγονότα—ὅτι οἱ ἀγρόται μας ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορείαν τοῦ Ἑθνους εἰς τὴν ἐξόρμησιν διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀναδημιουργίαν του. Μετὰ τὰ ρωζιασμένα χέρια των καὶ τὸ ἡλιοκαμένο καὶ ἀρρενωπὸ πρόσωπο εἶναι τὰ ἀκατά-

βλητα σύμβολα τῆς θελήσεως τοῦ Ἑθνους νὰ ζῇ ἐλεύθερο καὶ νὰ προκόψῃ. Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς κατωτέρω:

Ἐν Χανίοις τῇ 10ῇ Νοεμβρίου 1949
Ἀριθ. Πρωτ. 2497

Πρὸς

Τὴν Φιλελευθέραν Νεολαίαν

Ἐνταῦθα

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ,

Παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῇτε καὶ δι' ἡμῶν ὅλα τὰ μέλη σας τὴν ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τοῦ Νομοῦ μας διὰ τὴν θέσιν ἀλληλεγγύης τὴν ὁποίαν ἐλάβετε ἔναντι τοῦ ζωτικοῦ διὰ τὸν τόπον μας θέματος τοῦ ἐλαιολάδου, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἀρμόδιοι Κυβερνητικοὶ παράγοντες δεικνύουν ἀσύγνωστον ἀστοργίαν.

Δὲν εἶχομεν ἀμφιβολίας ὅτι, ἡ φωνὴ τοῦ πόνου τοῦ ἐργαζομένου καὶ μοχθοῦν-

τος παραγωγικοῦ μας κόσμου διὰ τὴν ἀδικον καὶ μειονεκτικὴν μεταχείρησιν τῆς ὁποίας τυγχάνει παρὰ τὴν βαρύνουσαν καὶ διακριτικὴν προσφοράν του εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας, εὐρίσκει πλήρη ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἀντίληψιν τῆς νεολαίας τοῦ τόπου μας. Τῆς ὁμοῦς ἐκείνης νεολαίας ἡ ὁποία ἐμφορεῖται ἀπὸ τὰς Φιλελευθέρων καὶ προοδευτικὰς ἀρχὰς τῆς διαρθρώσεως τῆς οἰκονομίας μας ἐπὶ δικαιοτέρας βάσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὑφίσταται τὸ κλίμα διὰ τὴν καλλιέργειαν ἀντικοινωνικῶν καὶ ἀντεθνικῶν τάσεων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΣΤΥΛ. ΠΑΡΑΣΚΑΚΗΣ

ΑΠΟΤΑΚΤΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ

Ὑπάρχει μιὰ κατηγορία ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς ἀποταχθέντων διὰ τὰ κινήματα 1933 καὶ 1935 διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὁποίων ἔχει ψηφισθῇ ὁ Ν. 1038 ἀπὸ τὸ 1945 χωρὶς νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν.

Ἀποροῦμεν διὰ τὴν τοιαύτην καθυστέρησιν καὶ φρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ μένουν οὗτοι μετὰ τὸ παράπονον τοῦ ἀδικομένου, ἐφ' ὅσον τὸ κράτος ἀπεκατέστησεν ἡγήτορας των κατὰ τὰ κινήματα ὡς καὶ ὀπλίτας τῶν ἄλλων ὀπλων. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὑπηρετοῦντες ἤδη προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ἄλλως τε νομίζομεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς δὲν θὰ εἶναι μέγας καὶ ἡ δαπάνη θὰ εἶναι ἀσήμαντος.

ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΕΙΣ ΚΡΗΤΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀντίγραφον τῆς 31/10/49 ἡμερησίας διαταγῆς τῆς 142 Μοίρας Ὁρειβατικοῦ Πυροβολικοῦ:

Τοὺς κάτωθι Ἀξιωματικοὺς Διαμνημονεύω καὶ προτείνω διὰ παράσημον

Διὰ τὰς ἐνὸς ἐκάστου ἀναφερομένας αἰτίας.

1)

2) Τὸν Λοχαγὸν Πυροβολικοῦ Μπασιᾶν Κωνσταντῖνον, ὑπηρετῶν εἰς τὸ 49 τάγμα Ἑθνοφυλακῆς ἀπὸ 13—2—48 μέχρι 8—3—49 ὡς Δ)τὴν Δόχον Πεζικοῦ, διότι ἐπέδειξεν εὐψυχίαν, τόλμην καὶ ἐργατικότητα καὶ διοικήσας τὸν Δόχον του μετὰ λίαν καλὰ ἀποτελέσματα.

β) Διοικητὴν τῆς Β'. Πυροβολομαχίας τῆς 142 Μ.Ο.Π. ἀπὸ 12—8—49 μέχρι σήμερον, διότι λαβὼν μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου ὡς παρατηρητὴς, διηύθυνε τὰ πυρὰ τῆς Πυρομαχίας καὶ πλειστάκις τῆς Μοίρας, ἐξετέλεσεν δὲ τὰς ἀνατεθείσας αὐτῷ ἀποστολὰς μετὰ εὐστοχίαν, ταχύτητα καὶ ἀφθά στον δραστηριότητα.

ΜΠΑΛΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἀνιχης Δ)τῆς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Γεώργιον Κορδορούμπα.

Ἀθήνας

Συνδρομὴ σας ἐλήφθη.

Εὐχαριστοῦμεν.

Διεξάγομεν ἀγῶνα ἀμείλικτον κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΡΤΗΡΙΑ ΧΑΝΙΩΝ-ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Είναι εξαιρετικά δυσάρεστος ή διαπίστωσης την όποιαν πρέπει να κάμωμεν, ότι δηλαδή ή γενομένη συντήρησις της κεντρικής αυτής οδικής αρτηρίας, έχει καταστήσει την εν λόγω οδόν εις πλεῖστα τμήματα εξαιρετικῶς δύσβατον. Καί τοῦτο διότι λόγω σχηματισθέντων πυκνῶν κυματισμῶν τοῦ οδοστρώματος, τὰ αὐτοκίνητα κυριολεκτικῶς κοσκινίζονται κατὰ τὴν κίνησιν των. Τὸ οδοστρώμα τοῦτο ὡς γνωστὸν κατεσκευάσθη διὰ γενικῆς ἀναμοχλεύσεως τοῦ παλαιοῦ, συμπληρώσεως τοῦ προκύπτοντος ἐκ τούτου σκύρου δι' ἀμμοχαλίκου καὶ ἐπανακυλινδρώσεώς του.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἀποτελεῖ κάτι τὸ νέον διὰ τὴν χώραν μας, ἂν κρίνῃ ὅμως τις ἐκ τοῦ ἐν προκειμένου αποτελέσματος ἀποδεικνύεται ἀποτυχόν.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ ἀποτυχία ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένον διὰ τὰς ἰδικὰς μας οδοὺς ἢ ἂν τὸ σύστημα, εἰσαχθὲν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, δὲν ἐφηρμόσθη καλῶς. Πιθανὸν ἢ ἀποτυχία νὰ ὀφείλεται εἰς μὴ πλήρη ἀνάμειξιν τῶν ὑλικῶν οδοστρώσεως ὅτε ἡ ἀνομοιομορφία τῶν ὑλικῶν συνεπάγεται ἀναμοιομορφίαν οδοστρώματος. Πιθανὸν ἐπίσης ἢ κυλινδρώσεις νὰ ἐγένετο μὲ ταχύτητα ὥστε νὰ ἐγένοντο μετακινήσεις τῶν ὑλικῶν τοῦ μείγματος καὶ νὰ προέκυψε καὶ πάλιν ἀνομοιομορφία τούτου. Ἐν πάσει περιπτώσει θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν μας νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἵνα μελλοντικῶς ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα ὥστε ν' ἀποφευχθοῦν παρόμοια ἐπὶ σοβαροτάτῃ ζημίᾳ τοῦ ἔργου τῆς ἀνασυγκροτήσεως ὡς καὶ τῆς οἰκονομίας ἐν γένει.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ

Τὴν 10.30 π.μ. τῆς Κυριακῆς ἔλαβε χώραν εἰς τὸ πεδίον τοῦ "Αρεῶς προσκοπικὴ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἡθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς βαθμοφόρους καὶ προσκόπους τῆς Θεσ)νίκης οὔτινες ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν περιθάλψιν τῶν κατοίκων τῆς πληγείσης ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν μαρτυρικῆς πόλεως Ναούσης κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν ὁμοῦ μετὰ τῶν πρώτων ἐθνικῶν τμημάτων.

Πρὸς τοῦτο παρετάχθη εἰς σχῆμα τετραγώνου ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς περιφερειακῆς ἐφορείας Θεσ)νίκης μετὰ τῆς Σημαίας αὐτῆς εἰς τὸ κέντρον δὲ τοῦ τετραγώνου παρετάχθησαν οἱ τιμηθησόμενοι.

Ἐν ἀρχῇ ὁ γενικὸς ἐφορὸς τῶν Προσκόπων κ. Δ. Ἀλεξάτος δι' ἐμπνευσμένης του ὁμιλίας ἐξῆρε τὴν δρασίν τῶν προσκόπων τῆς Θεσ)νίκης, κατόπιν δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἑλλάδος ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν Β. Γ. Ἐφορον Βορείου Ἑλλάδος κ. Α. Κωνσταντινίδην, ὅστις ὀργάνωσε τὴν ὅλην ἐκστρατείαν περιθάλψεως καὶ βοηθείας καὶ πρὸς τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τοῦ Τ.Π.Σ. Θεσ)νίκης διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν συμπαράστασιν εἰς τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως, ἀπένειμε δὲ τὸ ἀριστεῖον ἀνδρείας εἰς τρεῖς βαθμοφόρους, προσκοπικὸν μετὰλλιον ἐξαιρέτων πράξεων εἰς 25 βαθμοφόρους καὶ προσκόπους τῆς περιφε-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελίδα)

Γ' (τελευταίον)

Τμηματικὸ λέγοντας, ἔννοῶ τὸν ἐμβολιασμὸ μερικῶν κλάδων καὶ διατήρησιν τῶν ἄλλων πρὸς καρποφορίαν, μέχρις ὅτου ἀναπτυχθοῦν τὰ ἐμβόλια καὶ καρποφορήσουν ὅποτε τμηματικῶς πάλιν ἀφαιρεῖται τὸ πλεονάζον μέρος τῆς παληᾶς ποικιλίας. Αὐτοὶ οἱ ἐμβολιασμοὶ νὰ συνδυασθοῦν μὲ τὸ πρῶτο κλάδευμα τῆς προσαρμογῆς, κατὰ τὸ ὅποιον ἀφαιρεῖται τὸ 1)3 ἕως τὸ 1)2 τῆς κόμης. Ὡς ἐμβολιασμοὶ δὲ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ πρῶτα ὁ σχιστὸς καὶ στὶς ἀποτυχίας ὁ ἐνοφθαλμισμὸς.

Η ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΔΙΟΥ

Λάδι πὺ βγαίνει ἀπὸ ἐληές πὺ μαζεύονται ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ὅπως γίνεται στὴ Κρήτη γιὰ τὴ χονδροληγὰ κυρίως, στὴν Κέρκυρα ἢ ὅπου-δήποτε τῆς Ἑλλάδος, ἢ πὺ ἀποθηκεύονται οἱ ἐληές πολλὰς ἡμέρας στὴν ἀποθήκη ἢ στὸ κατῶγι τοῦ ἐλαιοπαραγωγοῦ, εἶναι πάντοτε κακῆς ποιότητος. Ἀντιθέτως, λάδι πὺ ἐγαίνει ἀπὸ φρέσκες ἐληές, ἢ ἀπὸ ἐληές πὺ ἀποθηκεύθηκαν γιὰ 3—5 ἡμέρας μόνον καὶ σὲ λεπτά στρώματα (6—8 πόντους) σὲ ἀεριζόμενον μέρος δίδουν λάδι ἀρίστης ποιότητος. Τὸ ἀρίστης ποιότητος λάδι ἔχει πάντοτε μεγαλυτέραν τιμὴν, γιὰτὶ εἶναι εὐγευστότερον καὶ ὑγιεινότερον.

Συμφέρον, λοιπὸν, μεγάλο τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν εἶναι νὰ ἀκολουθήσουν τὸν καλλίτερον τρόπον παρασκευῆς τοῦ λαδίου, διότι ἂφ' ἐνὸς οἱ ἴδιοι θὰ τρῶναι ὑγιεινὴ τροφή, ὅπως θὰ εἶναι τὸ καλὸ λάδι καὶ ἂφ' ἑτέρου θὰ ἐπιτυγχάνουν πάντοτε καλλίτερες τιμές. Καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἐπιτύχουν χωρὶς νὰ αὐξηθοῦν τὰ ἐξοδα τῶν συλλεκτικῶν. Πῶς ὅμως θὰ γίνῃ τοῦτο; Κατὰ τὴν ἀκόλουθη σειρά ἐργασιῶν!

1) Ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν πὺ πῆραν χρῶμα, νὰ γίνεται ὅπως εἴπαμε μὲ ἀφαίρεσι μὲ ψαλίδι τῶν βαρυφορτωμένων μὲ καρποὺς φυλλοφόρων θλαστῶν, ἕως τῇ ἑξῆς τοὺς πὺ ἔχει σχηματισθῇ καινούργιον θλαστέρν τὸ ὅποιον νὰ διατηρηῖται. Συμπληρωματικῶς θὰ γίνεται συλλογὴ τῶν ἄλλων καρπῶν μὲ τὸ χερί ἀπὸ τὸ δέντρο. Γιὰ μεγαλύτερη εὐκολία συλλογῆς τῶν καρπῶν, ὅπου εἶναι σκονταὶ στοὺς ψηλότερους θλαστοὺς νὰ γίνεται ράβδισμα μὲ ἐλαφριά ραβδία ἢ καλάμια μὲ μιὰ ἐλαφρὰ κίνησι ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ δένδρου πρὸς τὰ ἔξω, πὺ νὰ μοιάζῃ μὲ χτένισμα. Μὲ τὴν γρήγορη αὐτὴ συλλογὴ, οἱ

Η ΕΛΛΗΝ

καρποὶ θὰ συγκεντρώνωνται σὲ ἀρκετὰς ποσότητες, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ἀποθηκεύσεως τῶν, ἀλλὰ νὰ ἀλέθωνται γρήγορα. Ἐστὶ τὸ λάδι πὺ θὰ ἐγῇ θὰ εἶναι ἀρίστης ποιότητος καὶ μεγαλυτέρας ἐμπορικῆς ἀξίας. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ πρέπει νὰ γίνουν ἀνάλογα καὶ συγχρονισμένα συνεργεῖα πὺ νὰ κατεργάζωνται γρήγορα τῆς ἐληές, ὅπως μαζεύονται.

2) Δὲν θὰ πρέπει ν' ἀποθηκεύωνται οἱ ἐληές, γιὰτὶ θὰ σαπίσουν. Σάπιες ἐληές δίδουν λάδι ἀκατάλληλον γιὰ φαγητὸ καὶ μικρῆς ἐμπορικῆς ἀξίας. Τὸ ἴδιον γίνεται καὶ μὲ τὶς ἐληές πὺ μαζεύονται κάθε κάμπος ἡμέρας ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Τὶς ἐληές πὺ ἔπεσαν, εἴτε γιὰτὶ εἶναι σκουικιασμένες, εἴτε ἄρρωστες, εἴτε ἀνεμοδαρμένες, εἴτε εἶναι ὑπερῶριμες. Οἱ ἔτσι μαζεύμενες ἐληές εἶναι σάπιες ἢ μισοσάπιες. Ἐχουν δὲ τὸ λάδι τοὺς χαλασμένο. Ἀπὸ τέτοιες ἐληές τὸ λάδι πὺ θὰ ἐγῇ θὰ εἶναι κακῆς ποιότητος ἀπὸ τὴν ἡμέραν πὺ θὰ ἐγῇ ἀπὸ τὸ ληστριδεῖο.

3) Τὸ λάδι πὺ ἐγαίνει ἀπὸ τὶς φρέσκες ἐληές, θὰ πρέπει ν' ἀπαλλάσσεται ἀπὸ κάθε στερεὸ μέρος πὺ φέρεται μέσα καὶ ἀπὸ τὰ ληοζούμια (μυρῆα). Σήμερα ὑπάρχουν εἰδικοὶ κορυφολόγοι πὺ κάνουν τὸ χῶρισμα αὐτό. Ἐστὶ δὲν κινδυνεύει νὰ χαλάσῃ τὸ λάδι. Γιὰτὶ, πρέπει νὰ ξέρομε ὅτι τὸ λάδι μπορεῖ νὰ χαλάσῃ εὐκόλα, ἂν ἔχῃ ληοζούμια καὶ στερεὰ σώματα τοῦ καρποῦ. Ὅπου δὲν ὑπάρχουν τέτοιοι κορυφολόγοι, καλὸν ὅμως εἶναι νὰ ὑπάρχουν παντοῦ, τότε τὸ λάδι θὰ πρέπει ν' ἀποθηκευθῇ σὲ μεσημερινῇ ἀποθήκῃ, πὺ νὰ κλείνῃ καλὰ, καὶ ὅχι θυρεῖν ἢ σὲ μεσημερινῇ ἀποθήκῃ ἢ θερμοκρασίᾳ κρατεῖται ὅσο πρέπει γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ κατακαθίσουν τὰ νερά καὶ τὰ στερεὰ σώματα καὶ ἔτσι νὰ κα ἀρίστη τὸ λάδι χωρὶς νὰ παγῶσῃ.

Μόλις καθάρισθ τὸ λάδι, τότε θὰ πρέπει νὰ μεταγγισθῇ σὲ καθαρὸ δοχεῖο. Ἄν δὲν γίνῃ τοῦτο, τότε τὰ κατακάθια θὰ χαλάσουν τὸ λάδι.

4) Ἡ καθάρισις, τόσον στὸ ληστριδεῖο ὅσον καὶ στὴν ἀποθήκῃ, εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν παρα-

σκευὴ καὶ ἀποθήκευσιν καλοῦ λαδίου. Ὅτι ἐρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν πολτὸ τῆς ἐληᾶς καὶ μὲ τὸ λάδι θὰ πρέπει νὰ καθαρίζεται μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ σαποῦνι πρῶτα καὶ ὕστερα μὲ καλὸ ξέπλυμα μὲ ἀφθονὸ νερὸ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἄν ὁ ἐλαιοπαραγωγὸς ἀκολουθῇ τὶς παραπάνω ὁδηγίας πὺ εἶναι ἐγαλμένες ἀπὸ τὴν πείρα καὶ τὴν ἐρευνα, τότε:

1) Θὰ ἐπιτυγχάνῃ κάθε χρόνον καρποφορίαν ἀπὸ τὸ εὐλογημένο ἐλαιόδενδρον.

2) Θὰ ἐπιτυγχάνῃ καλλίτερας ποιότητος καὶ ἀνωτέρας τιμῆς ἐλαίου λαδο.

Θὰ πραγματοποιηθῇ ἀσυγκρίτως μεγαλειότερον εἰσόδημα, πὺ νὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ νὰ ζῇ ὅχι κατώτερα ἀπὸ τὸν κάτοικο τῆς πόλεως.

Θὰ ἔχῃ ἀνατεῖλῃ καινούργιος πολιτισμὸς στὸ χωριό. Τέτοιος, ὥστε ὅλοι νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ζωῆς σ' αὐτὸ καὶ κανεῖς νὰ μὴ θέλῃ νὰ τὸ ἐγκαταλείρῃ γιὰ ν' ἀνταλλάξῃ τ' ἀγαθὰ τοῦ μὲ τὰ ἀπατηλὰ θέλητρα τῆς πόλεως.

ΠΑΝ. Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

Πρόεδρος Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνασυγκροτήσεως Κρήτης

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΘΕΣΣΗΝΙΚΗΣ

ρειανῆς ἐφορείας Θεο)νίκης τοὺς ὁποίους συνεχάρει καὶ ἡσπασθῇ κατεχόμενος ὑπὸ ἰσχυρᾶς συγκινήσειως. Τέλος ὁ βοηθὸς γενικὸς ἐφορος Βορείου Ἑλλάδος κ. Κωνσταντινίδης δι' ἡμερησίας του διαταγῆς ἐξέφρασε τὴν μεγάλην του χαρὰν διότι οἱ πρόσκοποι τῆς Βορ. Ἑλλάδος εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν Ἑθνικῶν ἐξορμήσεων.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ 25(10)49

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι συναντῶνται σοβαραὶ δυσχέρειαι διὰ τὴν πραγματεποίησιν τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Δήμου Χανίων ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, καθόσον δίδεται προτεραιότης εἰς τοὺς συμμοριολήκτους Δήμους. Βεβαίως ἡ ἀποφῆς αὕτη τῆς προτεραιότητος εἶναι ὀρθοτάτη, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται ὅτι ἡ πόλις τῶν Χανίων εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. ἕνα πολεμοπαθὴς καὶ πυροπαθὴς πόλις τῆς Ἑλλάδος, καὶ συνεπὲς δὲν θὰ πρέπει νὰ καταταγῇ εἰς δευτέραν μοῖραν ἐν σχέσει μὲ τοὺς συμμοριολήκτους τοιαύτης.

Ἐν πάσει περιπτώσει ἐφ' ὅσον ἡ δυσχέρεια προέκυψε, θεωροῦμεν ὅτι ἀποτελεῖ πρῶτοντον καθήκον παντός ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν πόλιν τῶν Χανίων, νὰ καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δανείου τούτου. Ἰδιαίτερος κάμνομεν ἔκκλησιν εἰς τοὺς πολιτευτὰς Χανιώτας καὶ εἰς τὸν μεγάλο ἀρχηγὸ μας καὶ ἐκλεκτὸ τέκνο τῶν Χανίων νὰ ἐνδιαφερθοῦν ὅλοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου. Εἶναι τόσα τὰ ἐρείπια τὰ ὅποια πλημμυρίζουν τὴν πόλιν καὶ τόσαι αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ Δήμου ὥστε ἐάν ἀποτύχῃ τὸ δάνειον, ἡ πόλις νὰ εἶναι καταδικασμένη εἰς συνεχὴ μαρασμόν.

ΔΙΑ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝ. Δ/ΣΕΩΣ

Θεωρῶμεν ὑποχρέωσιν μας νὰ συστησωμεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους τῆς Γεν. Δ/σεως νὰ φροντίσουν ὅπως ἐξαλειφθῇ ἡ μυρωδιὰ ἐκ τῶν ἀποχωρητηρίων ἡ ὅποια πλημμυρίζει τὸν κύριον προθάλαμον τοῦ κτιρίου. Διότι θεωρῶμεν ὅτι ἀποτελεῖ σοβαροτάτην προσβολὴν ἰδιαίτερος προκειμένου περὶ ξένων, νὰ εἰσέρχωνται ἐκ τῆς μεγάλης εἰσόδου πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχῶν καὶ νὰ πρέπει νὰ πιάσουν τὴ μύτη των.

ΜΑΧΑΙΡΟΙ—ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Οἱ κάτοικοι τοῦ Χωρίου Μαχαιρῶν μᾶς παραπονοῦνται ὅτι δὲν ἔχουν μέχρι σήμερον γνωρίσει καμμία ὑποστήριξη ἀπὸ τὸ κράτος. Τὸ χωριὸν τοῦ εἶναι ἀπομονωμένο χωρὶς συγκοινωνία—ἄν καὶ ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον μόνοι των διήνοιξαν πηγαίνει μέσα στὸ χωριό—διότι πρέπει νὰ κατασκευασθῇ μὴ γέφυρα διὰ τὴν ὁποῖαν χρειάζονται 40 ἕως 50 ἑκατομύρια. Ἡ γέφυρα αὕτη εἶχεν ἀρχίσει προπολεμικῶς καὶ ὑπάρχει τὸ ἕνα της βάθρο. Ζητοῦν λοιπὸν ν' ἀποπερατωθῇ ἡ γέφυρα, ὥστε κατὰ τὸν χειμῶνα νὰ μὴν ἀποκλειεταὶ πλήρως τὸ χωριὸν ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον ἐπὶ βδομάδες.

Ἐπίσης ζητοῦν νὰ τῶν χορηγηθοῦν σωλῆνες διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὕδραγωγείου των, τὸ ὅποιον μὲ τὸ νὰ παραμῆνῃ ἡμιτελὲς θίγει εἰς συνεχὴ κίνδυνον ἐξ ἀσθενειῶν ὁλόκληρον τὸ χωριόν.

Τέλος ζητοῦν νὰ τοποθετηθῇ τηλεφώνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ παλαιὰ συσκευή, διέθεσαν δὲ καὶ στύλους.

Αὐτὸ ζητᾷ τὸ χωριό. Τὸ κράτος πρέπει ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ πράξῃ ὅ,τι εἶναι δυνατόν, διότι μόνον οὕτω θὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς φιλοπροόδους αὐτοὺς κατοίκους νὰ κάνουν ὅτι εἶναι δυνατόν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἔργων προόδου, τὰ ὅποια μέχρι σήμερον μόνοι των ἔχουν ἀναλάβει.

ΤΑ ΔΑΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΣΦΑΚΙΩΝ

Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζεται εἰς τὸν ἐπισκέπτην εἰς Σφακίᾳ ἐξ αἰτίας τῆς ἀποκοπῆς διὰ κάρβουνα ἢ τῆς καύσεως διὰ πυρκαϊῶς ὁλοκλήρων δασῶν. Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὑπῆρχον θαυμάσια δάση πλίνων καὶ ἄλλων ἡμιαγρίων δένδρων, σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἰμὴ ἐντελῶς γυμνὲς ἐκτάσεις εἰς τίς ὁποῖες προβάλλουν κορμοὶ ἀπὸ θεώρατα δένδρα, ὑπολείμματα μιᾶς παλαιᾶς δόξης. Ἐάν ἡ κατάστασις αὕτη συνεχισθῇ, πολὺ γρήγορα ὅλες οἱ πλαγιὲς τῶν λευκῶν ὀρέων θ' ἀπογυμνωθοῦν ἀπὸ κάθε δενδροφυτεῖα μὲ ἀληθῶς τραγικὰς συνεπείας διὰ

τὸν τόπον. Αἱ βροχαὶ καὶ τὰ νερά θὰ ἐλαττωθοῦν καὶ οἱ πλαγιὲς θ' ἀποπληθοῦν ἀπὸ κάθε ἔχνος χώματος. Καὶ τότε ἀλλοίμονον. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν μας νὰ τονίσωμεν ἀπὸ τώρα ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως ἐξετασθῇ ἡ ὅλη κατάστασις λεπτομερῶς καὶ ληφθοῦν ἀποφασιστικὰ μέτρα. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ δι' οἷονδῆποτε λόγον νὰ κλείουν τὰ μάτια καὶ τὰ ὦτα οἱ ἀρμόδιοι καὶ νὰ μὴν βλέπουν ποῦ ὁδηγεῖ ὁ κατήφορος εἰς τὸν ὁποῖον ὁδηγοῦμεθα; Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῶν δασῶν πρέπει νὰ προσεχθῇ ὅπως ἰδιαίτερος νὰ θεθοῦν δὲ εἰς πλήρη λειτουργίαν οἱ ὑπάρχοντες ἀστυθρότατοι νόμοι προστασίας τῶν δασῶν, οἱ ὁποῖοι φαίνεται νὰ ἰσχύουν μόνον διὰ τὴν Ἀθήνα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἑράνου «*Πρόνοια Βορειῶν Ἑσπεριῶν Ἑλλάδος*» χρηματικὸν ποσόν, δι' ἀγορὰν φαρμάκων, μὴ διατιθεμένων ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Χανίων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀσθενῶν μελῶν οἰκογενειῶν τῶν Μαχομένων τοῦ Νομοῦ Χανίων.

Διὰ τὴν χορήγησιν δωρεὰν φαρμάκων, ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος ὡς ἄνω χρηματικοῦ ποσοῦ, εἰς ἀσθενεῖς οἰκογενειῶν Μαχομένων, οἱ ἐνδιαφερόμενοι θέλουν υποβάλλει εἰς τὸ Γραφεῖον Πολιτικῆς Ἐπιστάσεως τῆς Γενικῆς Δ/σεως Κρήτης, τὰ κάτωθι ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

1) Συνταγὴ τοῦ ἱατροῦ, μετ' ἀντιγράφου αὐτῆς, εἰς ἣν θ' ἀναγράφηται εὐαναγνώστως τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἀναγκαζομένου φαρμάκου.

Ἐπὶ τῆς συνταγῆς θὰ πιστοποιῇ ὁ Δ/ντὴς τοῦ Ὑγείων. Κέντρου ὅτι τὸ ἀναγραφόμενον ἐν αὐτῇ φάρμακον, δὲν διαθέτει τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Χανίων.

2) Σημείωμα τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας ὅτι ὁ ἀσθενὴς, μέλος τῆς Οἰκογενείας στρατευθέντος, εἶναι ἀπορος.

3) Βεβαίωσις Στρ. Μονάδος, ὅτι ὑπηρετεῖ Στρατιώτης, ἢ ἀντίγραφον τῆς ταύτης, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης, τελευταία ἐπιστολὴ τοῦ στρατιώτου, πρὸς τὴν οἰκογενειάν του. (Ἐκ τῆς Γενικῆς Δ/σεως Κρήτης)